

MANUAL PENTRU FURNIZORII DE INFORMAȚII STATISTICE INTRASTAT

Partea a-II-a
-Manual extins-

INSTITUTUL NAȚIONAL DE STATISTICĂ ROMÂNIA

- 2015 -

Versiunea 1

© INS 2007

Reproducerea conținutului acestei publicații, integrală sau parțială, în forma originală sau modificată, precum și stocarea într-un sistem de regăsire sau transmiterea sub orice formă și prin orice mijloace sunt interzise fără autorizarea scrisă a Institutului Național de Statistică.

Utilizarea conținutului acestei publicații, cu titlu explicativ sau justificativ, în articole, studii, cărți este autorizată numai cu indicarea clară și precisă a sursei.

Cuprins

1	Legătura cu sistemul fiscal.....	3
1.1	Aspecte generale	3
1.2	Legătura dintre sistemul statistic Intrastat și sistemul fiscal (datele TVA/VIES)	4
1.3	Cazuri particulare.....	5
1.3.1	Bunuri care fac obiectul unei instalări sau unui montaj.....	5
1.3.2	Prelucrarea bunurilor	6
1.3.3	Vânzări și achiziții de la persoane fizice individuale.....	7
1.3.4	Leasing-ul financiar	7
1.3.5	Livrare / achiziție cu intermedierea unui agent.....	8
1.3.6	Comerțul triunghiular.....	9
1.3.7	Exporturi indirecte	12
1.3.8	Importuri indirecte	12
1.3.9	Bunuri returnate	13
1.3.10	Note de credit.....	14
1.3.11	Plăți în avans	15
1.3.12	Expedieri de ziare periodice, reviste pe bază de abonament	15
1.3.13	Softul dezvoltat la comandă pe suport fizic	15
1.3.14	Vânzările la distanță.....	16
1.3.15	Piese de schimb.....	16
2.1	Codul de tranzacție 1	20
2.2	Codul de tranzacție 2	31
2.3	Codul de tranzacție 3	31
2.4	Codul de tranzacție 4	32
2.5	Codul de tranzacție 5	32
2.6	Codul de tranzacție 6	38
2.7	Codul de tranzacție 7	38
2.8	Codul de tranzacție 8	38
2.9	Codul de tranzacție 9	39
3	Bunuri și mișcări specifice de bunuri.....	42
3.1	Mișcări de bunuri ce nu trebuie declarate pentru Intrastat.....	42
3.2	Cazuri particulare.....	44
3.2.1	Instalații din largul mării.....	44
3.2.2	Ansambluri industriale.....	47
3.2.3	Nave și aeronave	47
3.2.4	Produse marine.....	48
3.2.5	Aprovizionarea navelor și aeronavelor	49
3.2.6	Energie electrică și gaze naturale.....	50
3.2.7	Transporturi eşalonate.....	51
3.2.8	Echipamente (bunuri) militare	52
3.2.9	Deșeuri	52
3.2.10	Nave spațiale.....	53
3.2.11	Livrări parțiale	53
3.2.12	Software și licențe.....	53
4	Comerț triunghiular	57
4.1	Comerț triunghiular între statele membre UE.....	58
4.2	Comerț triunghiular cu implicarea statelor terțe	61

4.3 Comerț triunghiular între două state membre în loc de trei	64
5 Activitatea de prelucrare a bunurilor	66
5.1 Aspecte generale	66
5.2 Prelucrarea bilaterală a bunurilor	70
5.3 Prelucrarea multilaterală a bunurilor.....	71

1 Legătura cu sistemul fiscal

1.1 Aspecte generale

Decontul de TVA și declarația recapitulativă privind livrările / achizițiile intracomunitare de bunuri (formular 390 - VIES) conțin informații importante pentru sistemul Intrastat.

Datele operatorilor economici obligați să furnizeze informații statistice sunt verificate pe baza valorilor comerțului intra-comunitar declarate în deconturile de TVA și declarațiile recapitulative privind livrările / achizițiile intracomunitare de bunuri (formular 390 - VIES) depuse la Ministerul Finanțelor Publice (MFP).

Instituțiile publice (spitale, unități școlare, instituții de cult etc) care completează decontul special de TVA și care achiziționează bunuri din alte state membre UE a căror valoare anuală este superioară pragului statistic sunt, de asemenea, obligate să transmită declarația statistică Intrastat către Institutul Național de Statistică (INS).

Menționăm că fluxul de informații dintre Ministerul Finanțelor Publice și Institutul Național de Statistică (INS) se desfășoară într-o singură direcție; INS primește date de la MFP, însă datele statistice la nivel de operator economic nu sunt transmise la MFP sub nicio formă.

Sistemul statistic Intrastat se bazează în mare măsură pe datele fiscale (datele TVA și VIES). Este important ca operatorii economici să înțeleagă că **această legătură între sistemul Intrastat și sistemul fiscal (datele TVA și VIES) nu înseamnă că datele Intrastat și datele TVA/VIES trebuie să fie identice.**

Metodologiile aplicate acestor tipuri de declarații (Intrastat și TVA/VIES) sunt diferite, astfel încât datele declarate în cele două sisteme nu sunt întotdeauna identice.

În acest capitol sunt explicate diferențele și similitudinile dintre datele Intrastat și datele fiscale (TVA și VIES).

Când facem referire la **comparația Intrastat – TVA/VIES**, avem în vedere numai **acele informații din decontul de TVA și declarația recapitulativă privind livrările / achizițiile intracomunitare de bunuri (formular 390 - VIES) referitoare la**

comertul intracomunitar cu bunuri, numai acestea urmând a fi comparate cu datele din declarația Intrastat.

Diferitelor tipuri de vânzări le sunt aplicate reguli de TVA diferite. Acest capitol prezintă modul în care sistemul Intrastat tratează aceste situații precum și alte cazuri speciale.

Acest manual nu poate fi folosit ca sursă de informații pentru tratarea tranzacțiilor din punct de vedere fiscal. INS nu este autorizat să aplice legislația TVA în România.

1.2 Legătura dintre sistemul statistic Intrastat și sistemul fiscal (datele TVA/VIES)

Așa cum am menționat anterior, sistemul statistic Intrastat se află în strânsă legătură cu sistemul fiscal. Această legătură are la bază faptul că datele TVA și VIES sunt utilizate în sistemul Intrastat pentru următoarele scopuri:

- Identificarea operatorilor economici responsabili pentru transmiterea declarațiilor Intrastat (denumiți furnizori de date statistice – FIS);
- Verificarea completitudinii datelor furnizate în declarația Intrastat;
- Stabilirea pragurilor statistice anuale pentru sistemul statistic Intrastat;
- Verificarea calității datelor furnizate în declarațiile Intrastat.
- Estimarea datelor pentru operatorii economici non-respondenți și sub pragurile statistice.

MFP furnizează către INS informațiile necesare pentru monitorizarea operatorilor de comerț intracomunitar și pentru verificarea datelor statistice colectate.

Operatorii economici obligați să transmită declarația Intrastat sunt identificați pe baza valorilor declarate în deconturile de TVA și declarațiile recapitulative privind livrările / achizițiile intracomunitare de bunuri (formular 390 - VIES) pentru schimburile intracomunitare de bunuri. Astfel, prin utilizarea datelor TVA și VIES în comparație cu datele raportate în declarațiile Intrastat, INS poate identifica operatorii economici cu activitate de comerț intracomunitar de bunuri, volumul acestui tip de comerț și dacă operatorii economici care trebuie să transmită declarația Intrastat își îndeplinesc obligația de raportare sau nu.

În funcție de natura tranzacțiilor derulate, datele din declarația Intrastat pot diferi față de datele din decontul de TVA / declarația recapitulativă privind livrările / achizițiile intracomunitare de bunuri (formular 390 - VIES).

De exemplu, introducerea de bunuri în scopul prelucrării pe bază de contract trebuie raportate pentru Intrastat, dar nu trebuie declarate pentru declarația recapitulativă privind livrările / achizițiile intracomunitare de bunuri (formular 390 - VIES), nici pentru decontul de TVA.

Expedierile de bunuri după prelucrare pe bază de contract trebuie raportate pentru Intrastat la valoarea totală, în timp ce pentru declarația recapitulativă privind livrările / achizițiile intracomunitare de bunuri (formular 390 - VIES) și pentru decontul de TVA operatorii economici trebuie să declare numai costul activității de prelucrare (manopera) la rubricile „Servicii” ale acestora. (A se vedea pentru detalii suplimentare *Capitolul 5. Activitatea de prelucrare a bunurilor*).

De asemenea, este important de reținut faptul că **statul membru partener din declarația VIES poate diferi de statul membru partener din declarația Intrastat**, deoarece în sistemul VIES statul membru partener este definit pe baza fluxului documentelor fiscale (factura), iar în sistemul Intrastat acesta este definit pe baza fluxului fizic al bunurilor.

1.3 Cazuri particulare

1.3.1 Bunuri care fac obiectul unei instalări sau unui montaj

Furnizorul bunurilor care fac obiectul unei instalări sau unui montaj este responsabil pentru montarea sau instalarea bunurilor, sau poate împuternici o parte terță să se ocupe de această activitate. Din punct de vedere fiscal, potrivit prevederilor Codului fiscal, locul livrării bunurilor se consideră a fi locul unde se efectuează instalarea sau montajul de către furnizor sau de către altă persoană în numele furnizorului.

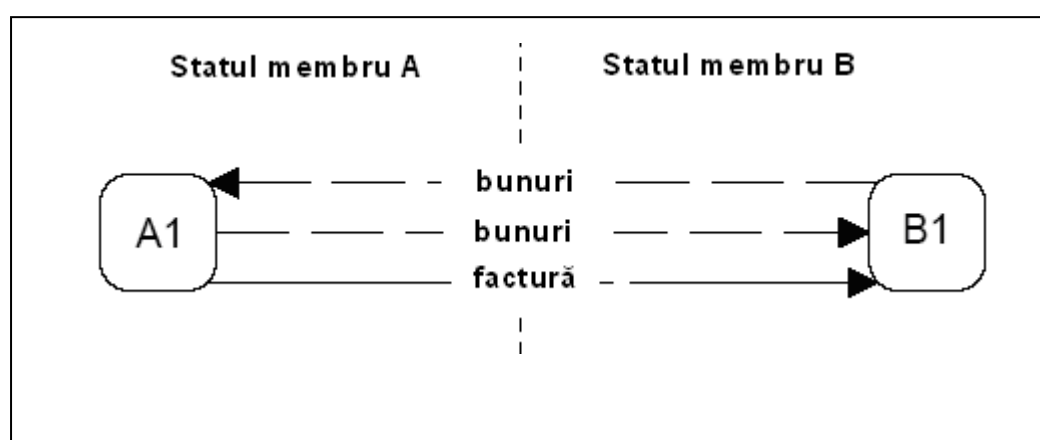
În cazul acestor tranzacții, pentru sistemul Intrastat trebuie declarate bunurile care fac obiectul acestor tranzacții. Dacă factura conține valoarea totală atât a bunurilor cât și a serviciilor prestate, valoarea bunurilor trebuie estimată din totalul facturii. În acest caz, valoarea declarată în VIES va fi mai mare întrucât aceasta va cuprinde atât valoarea bunurilor cât și a serviciilor.

1.3.2 Prelucrarea bunurilor

NOTĂ! Detalii suplimentare referitoare la prelucrarea bunurilor se regăsesc în Capitolul 5 Activitatea de prelucrare a bunurilor)

Deseori, bunurile sunt expediate temporar dintr-un stat membru **(B)** către un alt stat membru **(A)** în vederea prelucrării lor în **A**. După prelucrare, bunurile sunt trimise înapoi expeditorului în statul membru **B**.

Această operațiune poartă numele de *prelucrare bilaterală de bunuri*; este o mișcare de bunuri gen “*du-te-vino*” (înainte și după prelucrarea bunurilor) între aceiași operatori economici și aceleași state membre.

Din punct de vedere *fiscal*, niciuna dintre aceste mișcări nu este considerată drept achiziție sau livrare intra-comunitară de bunuri pentru a fi inclusă în decontul de TVA și nici în declarația recapitulativă privind livrările / achizițiile intracomunitare de bunuri (formular 390 - VIES) ca atare. Prin urmare, din punct de vedere *fiscal*, prelucrarea bunurilor reprezintă un *serviciu* ce trebuie indicat la alte rubrici din decontul de TVA și din declarația recapitulativă privind livrările / achizițiile intracomunitare de bunuri (formular 390 - VIES) decât cele folosite pentru evidențierea livrărilor și achizițiilor intracomunitare de bunuri.

Din punct de vedere *statistic*, pentru *Intrastat*, expedierea sau introducerea de bunuri pentru prelucrare trebuie declarate la valoarea totală (estimată) a bunurilor. Astfel, introducerea sau expedierea bunurilor în vederea prelucrării trebuie declarată pentru Intrastat la valoarea de piață (estimată) a acestor bunuri, iar expedierea sau introducerea bunurilor după prelucrare trebuie declarată pentru Intrastat la valoarea de piață (estimată) a produsului finit obținut în urma prelucrării (valoarea bunurilor

introduse/expediate inițial în vederea prelucrării la care se adaugă costurile de prelucrare - manopera și alte materiale ce intră în componența produsului prelucrat).

Pentru detalii privind prelucrarea bunurilor, vă rugăm să consultați Capitolul 5 Activitatea de prelucrare a bunurilor din prezentul Manual.

Sunt multe cazuri particulare de prelucrare bilaterală a bunurilor care sunt tratate distinct în capitolul 5.3 “Prelucrare multilaterală a bunurilor”.

1.3.3 Vânzări și achiziții de la persoane fizice individuale

Persoanele fizice individuale sunt scutite de la raportarea de date pentru sistemul statistic Intrastat deoarece ele nu sunt înregistrate în scopuri de TVA.

Achizițiile de la persoane fizice: Dacă un operator economic, obligat să raporteze date pentru sistemul Intrastat pe fluxul de introduceri, achiziționează bunuri de la o persoană fizică din alt stat membru UE, trebuie să raporteze această tranzacție pentru sistemul statistic Intrastat. Natura tranzacției folosită va fi **1.1**.

Livrările către persoane fizice: Dacă un operator economic, obligat să raporteze date pentru sistemul Intrastat pe fluxul de expedieri livrează bunuri unei persoane fizice individuale în alt stat membru, trebuie să raporteze această tranzacție pentru sistemul statistic Intrastat. Natura tranzacției folosită va fi **1.1**.

1.3.4 Leasing-ul financiar

Într-un contract de leasing financiar, utilizatorul bunurilor are opțiunea de a cumpăra respectivul bun la momentul expirării contractului de leasing. În cazul în care această opțiune este exercitată, din punct de vedere fiscal este considerată o livrare sau achiziție intracomunitară de bunuri.

În decontul de TVA trebuie înscrisă valoarea rămasă de plătit la sfârșitul contractului, numai dacă există transfer al dreptului de proprietate și dacă acest transfer implică o expediere de bunuri dintr-un stat membru în altul. Sumele plătite cu titlu de chirie sunt considerate servicii și se includ în decontul de TVA și în declarația recapitulativă privind livrările / achizițiile intracomunitare de bunuri (formular 390 - VIES) la alte rubrici decât cele referitoare la achiziții/livrări intra-comunitare de bunuri.

Pentru sistemul Intrastat, va fi declarată **valoarea totală** a bunurilor (suma totală a plăților efectuate, inclusiv valoarea rămasă de plătit) la momentul expedierii/introducerii bunului ce face obiectul contractului de leasing financiar.

Cine declară pentru Intrastat?

Cazul 1: Există 2 părți contractante: locatorul / furnizorul extern (UE) și locatarul / utilizatorul bunurilor (RO). În acest caz, locatarul / utilizatorul bunurilor trebuie să întocmească și să transmită la INS declarația statistică Intrastat, conform prevederilor legale în vigoare.

Aceste tranzacții vor fi incluse în declarația Intrastat folosind codul de natura tranzacției **1.4. „Leasing financiar”**, la valoarea totală a contractului de leasing.

Cazul 2: Există 3 părți implicate: furnizorul extern al bunului (UE), compania de leasing (RO) și utilizatorul bunurilor (RO). În acest caz, compania de leasing trebuie să întocmească și să transmită la INS declarația statistică Intrastat, conform prevederilor legale în vigoare. Aceste tranzacții vor fi raportate în declarația Intrastat la valoarea totală a contractului de leasing folosind codul de natura tranzacției **1.1. „Achiziție / vânzare definitivă”**.

Cazul 3: Există 4 părți implicate: furnizorul extern al bunului (UE), compania de leasing (RO), utilizatorul bunurilor (RO) și un alt operator economic care deține un depozit în România și care primește efectiv bunurile de la furnizorul extern înainte ca acestea să fie livrate utilizatorului final (de exemplu, un dealer etc.). În acest caz, firma care primește / recepționează efectiv bunurile are obligația să întocmească și să transmită la INS declarația statistică Intrastat, conform prevederilor legale în vigoare. Aceste tranzacții vor fi raportate în declarația Intrastat folosind codul de natura tranzacției **1.1. „Achiziție / vânzare definitivă”**, la valoarea totală a contractului de leasing.

1.3.5 Livrare / achiziție cu intermedierea unui agent

Un agent comisionar (mandatar) acționează în numele mandantului. Prin urmare, sunt trei „părți” implicate în tranzacție: furnizorul de bunuri, mandatarul și cumpărătorul. În plus, există o factură emisă între furnizorul de bunuri și mandatar și o altă factură emisă între mandatar și cumpărătorul bunurilor. Mișcarea bunurilor poate fi direct de la furnizorul original la cumpărătorul final. În acest caz, este vorba de un comerț

triunghiular, însă bunurile pot fi trimise întâi către mandatar și apoi către cumpărătorul final.

În ceea ce privește valoarea ce trebuie declarată pentru Intrastat, trebuie menționate următoarele aspecte:

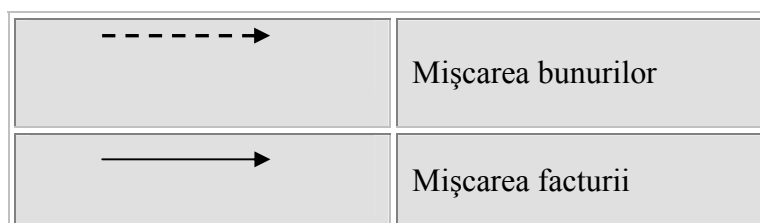
- Dacă mandantul este furnizorul bunurilor, factura emisă de acesta va conține valoarea bunurilor mai puțin comisionul mandatarului. *Pentru Intrastat*, valoarea comisionului trebuie adăugată la valoarea bunurilor (deoarece trebuie declarată valoarea totală a bunurilor).
- Dacă mandantul este cumpărătorul final al bunurilor, factura emisă va conține valoarea bunurilor plus comisionul. *Pentru Intrastat*, acest comision trebuie scăzut din valoarea bunurilor (deoarece trebuie declarată numai valoarea totală a bunurilor).

Concluzie: În funcție de cine este furnizorul bunurilor și cine trebuie să declare pentru Intrastat în statul membru raportor, **datele Intrastat pot fi mai mari, mai mici sau egale cu datele fiscale.**

1.3.6 Comerțul triunghiular

Un operator economic **B1** în statul membru B este intermediar într-o tranzacție de comerț triunghiular (sau “vânzare în lanț”). **B1** în statul membru B cumpără bunuri de la furnizorul **A1** din statul membru A apoi le vinde unui cumpărător **C1** din statul membru C. Factura va circula între A1 și B1 și între B1 și C1. Bunurile pleacă direct de la furnizorul original (A1 din statul membru A) la consumatorul final C1 din statul membru C.

Pentru *TVA*, furnizorul intermediar (B1) înregistrează atât achiziție intracomunitară de bunuri cât și livrare intracomunitară de bunuri. Această tranzacție va fi menționată și în *declarația recapitulativă privind livrările / achizițiile intracomunitare de bunuri (formular 390 - VIES)* la rubrica „comerț triunghiular”. **Furnizorul intermediar (B1) nu are nimic de declarat pentru sistemul Intrastat deoarece nu există mișcare fizică de bunuri în statul membru B.**

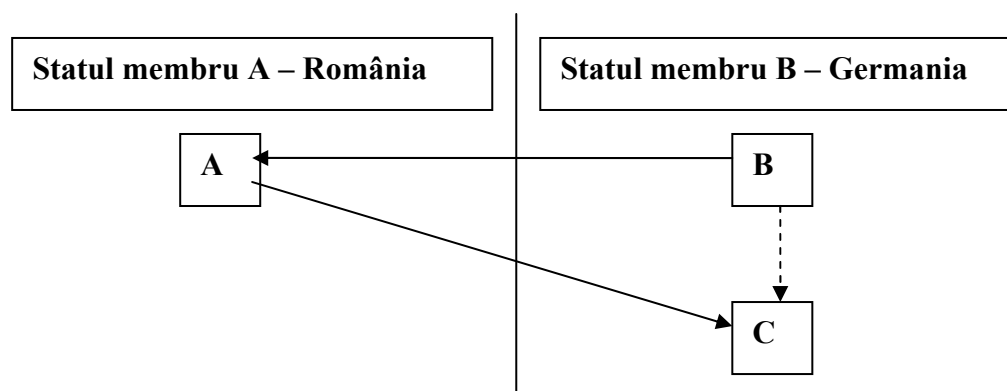

Cazul 1

Comerț triunghiular cu 2 state membre când statul membru de livrare este același cu statul membru al vânzătorului

Situația în care un operator economic este din România și doi operatori economici dintr-un alt stat membru

Exemplu: Un operator economic **A** din România cumpără bunuri de la un operator economic **B** din Germania dar locul livrării este operatorul **C** din Germania. Bunurile nu traversează frontiera națională a României. Factura este emisă de către operatorul **B** din Germania către operatorul **A** din România iar acesta la rândul lui emite o factură către operatorul **C** din Germania.

În acest caz, operatorul economic **A** din România nu trebuie să declare nimic pentru *Intrastat*.

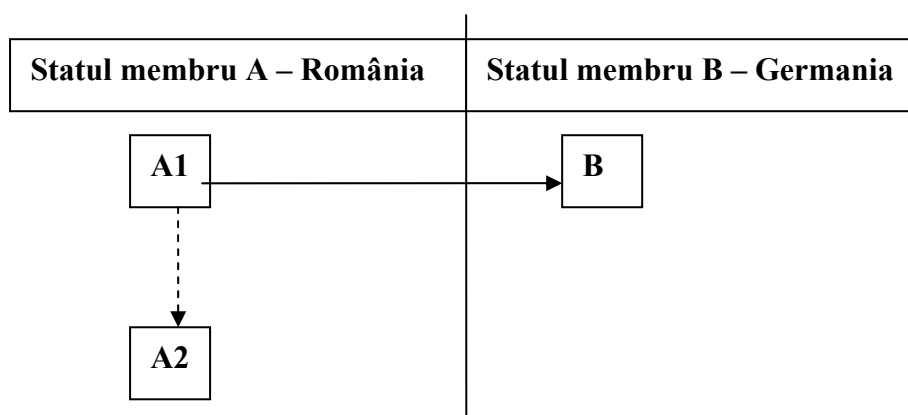
Pentru scopuri *fiscale*, operatorul economic **A** va declara această tranzacție în declarația recapitulativă privind livrările / achizițiile intracomunitare de bunuri (formular390 - VIES) (atât ca achiziție cât și ca livrare intracomunitară).

Cazul 2

Comerț triunghiular cu 2 state membre când statul membru de livrare este același cu statul membru al vânzătorului

Situația în care doi operatori economici sunt din România și un operator economic din alt stat membru

Exemplu: Un operator economic **A1** din România vinde bunuri unui operator economic **B** din Germania dar locul livrării este operatorul **A2** din România. Bunurile nu traversează frontiera națională a României. Factura este emisă de către operatorul **A1** din România către operatorul economic **B** din Germania.

În acest caz, operatorul economic **A1** din România nu trebuie să declare nimic pentru *Intrastat*.

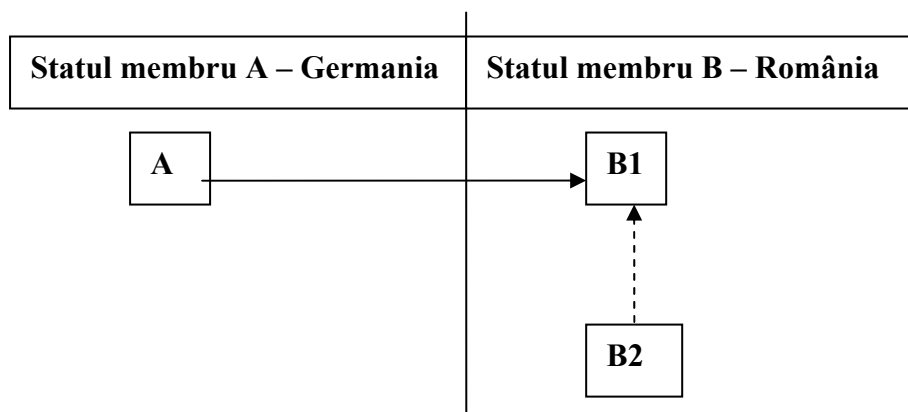
Pentru scopuri *fiscale*, operatorul economic **A1** va raporta o livrare intracomunitară în declarația recapitulativă privind livrările/achizițiile intracomunitare de bunuri (formular 390 - VIES).

Cazul 3

Comerț triunghiular cu 2 state membre când statul membru de livrare este același cu statul membru al cumpărătorului

Situația în care doi operatori economici sunt din România și unul din alt stat membru

 Exemplu: Un operator economic **A** din Germania vinde bunuri unui operator economic **B1** din România dar livrarea se face de către operatorul **B2** din România cu care firma **A** din Germania are încheiat un contract de depozitare, astfel că bunurile nu traversează frontiera națională a României. Factura este emisă de operatorul **A** din Germania către operatorul **B1** din România.

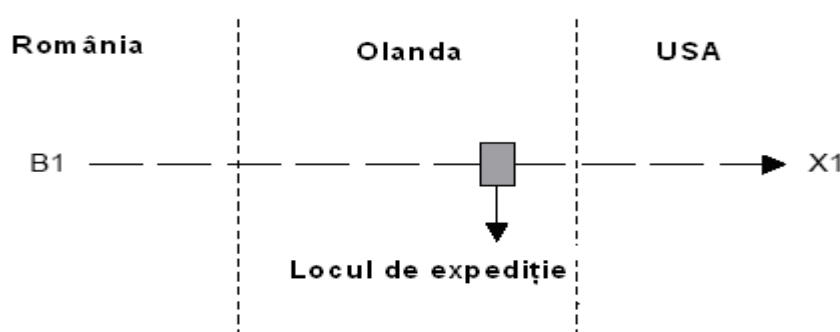

În acest caz, operatorul economic **B1** din România nu trebuie să declare nimic pentru *Intrastat*.

Pentru scopuri *fiscale*, operatorul economic **B1** va raporta o achiziție intracomunitară în declarația recapitulativă privind livrările / achizițiile intracomunitare de bunuri (formular 390 - VIES).

1.3.7 Exporturi indirecte

Un export indirect este un export către o țară terță (non-UE) efectuat printr-un alt stat membru, unde are loc și întocmirea documentelor vamale de export.

Exemplu

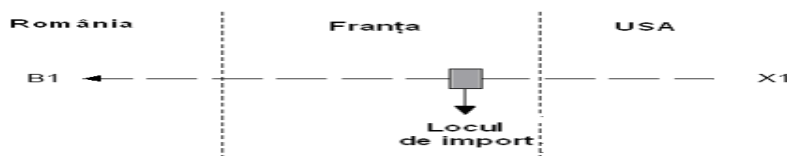
Un operator economic cu sediul în România exportă bunuri către SUA, dar le transmite întâi în portul Rotterdam, unde autoritățile vamale olandeze întocmesc declarațiile vamale.

Deoarece formalitățile vamale sunt realizate în Olanda, în România nu există partea statistică a documentului vamal care este prelucrat de către serviciul de statistică olandez. Drept urmare, **exportatorul din România trebuie să întocmească o declarație Intrastat pentru mișcarea intracomunitară de bunuri din România în Olanda, chiar dacă destinația finală a acestor bunuri este SUA.**

Este evident că declarația Intrastat nu trebuie întocmită dacă formalitățile vamale sunt realizate în România.

1.3.8 Importuri indirecte

Pot exista importuri de bunuri dintr-o țară terță (non-UE) într-un stat membru UE printr-un alt stat membru unde sunt întocmite și formalitățile vamale. În acest caz vorbim de un import indirect.

Exemplu

Un operator economic român importă bunuri din SUA dar bunurile sunt importate și autorizate pentru liberă circulație în portul Calais (Franța).

Pentru Intrastat, în Franța va fi declarată o expediție către România iar în România o introducere intracomunitară de bunuri din Franța.

Din punct de vedere *vamal*, în Franța se înregistrează un import de bunuri din SUA, iar în România nu se înregistrează nimic.

1.3.9 Bunuri returnate

Cazul 1. Un operator economic care are obligația de a întocmi declarația statistică Intrastat numai pentru fluxul de introduceri nu trebuie să raporteze bunurile pe care le returnează sau bunurile expediate pentru înlocuire, acestea reprezentând expedieri intracomunitare de bunuri.

Cazul 2. Dacă operatorul economic are obligația de a întocmi declarația statistică Intrastat numai pentru fluxul de expedieri atunci nu trebuie să raporteze pentru Intrastat bunurile care îi sunt returnate sau bunurile primite în vederea înlocuirii altor bunuri, acestea reprezentând introduceri intracomunitare de bunuri.

În cazurile 1 și 2, datele fiscale sunt diferite de datele Intrastat.

Cazul 3. Dacă operatorul economic are obligația de a întocmi declarația Intrastat pentru ambele fluxuri, atât pentru introduceri, cât și pentru expedieri, trebuie să raporteze pentru Intrastat atât bunurile pe care le returnează / care îi sunt returnate, cât și bunurile ce reprezintă înlocuiri de bunuri returnate.

În cazul 3, dacă returnarea este însoțită de o factură de storno sau de o notă de credit atunci datele fiscale sunt diferite de datele Intrastat. Dacă însă returnarea nu este însoțită de o factură de storno sau de o notă de credit ci se refacturează bunurile atunci în acest caz 3 datele fiscale și datele Intrastat pot fi egale.

1.3.10 Note de credit

O **notă de credit** este un document transmis de către un vânzător unui cumpărător, prin care se atestă faptul că o anumită sumă a fost creditată în contul cumpărătorului. Numită și „credit memo”, aceasta este emisă în diferite situații pentru a corecta o greșeală, cum ar fi: valoarea facturată este supraevaluată, procentul de discount nu este corect aplicat, bunurile se deteriorează în perioada de garanție sau bunurile nu îndeplinesc cerințele de calitate ale beneficiarului și sunt returnate.

În practică, documentul "credit note" este întocmit de către furnizorul de bunuri care, ulterior vânzării, acordă o reducere comercială. Acest document este similar unei facturi de stornare sau de corectare a unei operațiuni deja efectuate. De aceea, documentul "credit note" trebuie să cuprindă și informații referitoare la documentul inițial în care a fost consemnată livrarea de bunuri sau prestarea de servicii.

1. Notele de credit se evidențiază în declarația statistică Intrastat dacă acestea se regăsesc în următoarele situații:

- Dacă se referă la returnarea unor bunuri sau la înlocuirea unor livrări de bunuri, atunci **această notă de credit se va reflecta în declarația Intrastat**. Dacă returnarea de bunuri **a fost deja raportată** în declarația Intrastat, nota de credit referitoare la acele bunuri **nu trebuie să fie declarată din nou** (altfel mișcarea bunurilor ar fi declarată de 2 ori, ceea ce duce la alterarea datelor statistice).
- Dacă se referă la corectarea unei facturi întocmite greșit, factură aferentă unei tranzacții anterioare, atunci această notă de credit se va reflecta în declarația Intrastat. Astfel, operatorul economic va trebui **să ia în calcul nota de credit și să întocmească declarație Intrastat revizuită numai dacă:**
 - a) diferența (+/-) dintre **valoarea corectă facturată sau statistică** a bunului (obținută prin luarea în calcul a notei de credit) și valoarea bunului raportată inițial în declarația Intrastat este **mai mare sau egală cu 3000 lei**;
 - b) diferența (+/-) dintre **valoarea corectă pentru masa netă / cantitatea exprimată în unitate de măsură suplimentară și valoarea declarată** este **egală sau mai mare de 10%**.

Pentru diferențe mai mici (+/-) de 3000 lei dintre valoarea corectă a bunurilor și valoarea raportată în declarația Intrastat, operatorul economic nu este obligat să întocmească declarația Intrastat revizuită.

2. Notele de credit nu se evidențiază în declarația statistică Intrastat dacă acestea se regăsesc în următoarele situații:

- reprezintă bonusuri financiare primite pentru atingerea unui plan (target) valoric sau cantitativ, fie pentru o anumită perioadă (câteva luni) sau chiar anual de către o firmă;
- sunt acordate deoarece factura a fost platită furnizorului înainte de termenul scadent;
- sunt acordate de către furnizori pentru promovarea unor produse.
- sunt reduceri acordate la un moment ulterior (reduceri ce nu sunt previzibile în momentul tranzacției, acordate ca valoare totală pentru toate tranzacțiile anterioare);
- discount-uri acordate în sumă globală din care nu se poate deduce la ce tranzacție a mărfurilor și a perioadei de raportare se referă.

Aceste note de credit vor fi raportate însă în declarația recapitulativă (formular 390 – VIES) potrivit prevederilor Codului Fiscal.

1.3.11 Plăți în avans

Plățile în avans neînsoțite de o mișcare fizică de bunuri **nu se raportează** în declarația statistică **Intrastat**, dar se raportează în declarația recapitulativă (formular 390 – VIES) potrivit prevederilor Codului Fiscal.

1.3.12 Expedieri de ziare periodice, reviste pe bază de abonament

În declarația statistică Intrastat se raportează valoarea acestora pe măsură ce sunt expediate, iar în declarația recapitulativă (formular 390 – VIES) se raportează potrivit prevederilor Codului Fiscal.

1.3.13 Softul dezvoltat la comandă pe suport fizic

Nu se raportează în declarația statistică Intrastat, dar se raportează în declarația recapitulativă (formular 390 – VIES) potrivit prevederilor Codului Fiscal.

1.3.14 Vânzările la distanță

Vânzările la distanță reprezintă expedieri de bunuri de către un furnizor (operator economic înregistrat în scopuri de TVA în statul membru de raportare) către o persoană fizică din alt stat membru care nu este înregistrată pentru scopuri fiscale, în condițiile în care furnizorul este responsabil pentru expedierea bunurilor.

Din punct de vedere *fiscal*, statele membre stabilesc praguri valorice anuale pentru aceste tipuri de tranzacții. Furnizorii din statele membre UE care realizează vânzări la distanță trebuie să se înregistreze în scopuri fiscale în statul membru de destinație a bunurilor din momentul în care vânzările la distanță depășesc nivelul pragului stabilit prin legea fiscală în statul membru de destinație. Prin urmare, când furnizorul a depășit pragul fiscal, factura emisă către cumpărător va evidenția valoarea TVA din statul membru de destinație. Dacă furnizorul nu a depășit pragul fiscal stabilit în statul membru de destinație pentru vânzări la distanță, factura emisă va evidenția valoarea TVA din statul membru de expediere.

Vânzările la distanță trebuie raportate pentru sistemul Intrastat, din luna în care a fost depășit pragul Intrastat. Procedura de declarare este următoarea:

- **expedierile** vor fi raportate de către furnizorul bunurilor folosind codul de natura tranzacției **1.1**;
- **introducerile**, în condițiile în care pragul Intrastat este depășit, vor fi raportate de către persoana responsabilă pentru plata obligațiilor fiscale ale furnizorului de bunuri (reprezentantul fiscal) în statul membru de destinație a bunurilor.

Introducerile de bunuri în urma vânzărilor la distanță în statul membru de destinație nu trebuie raportate pentru sistemul Intrastat dacă pragul fiscal și pragul Intrastat stabilit de legislația națională nu a fost depășit în statul membru de destinație.

Achizițiile efectuate de persoane fizice individuale române din magazine situate în alte state membre, precum și achizițiile efectuate de persoane fizice individuale din alte state membre în magazine din România nu vor fi raportate la Intrastat.

1.3.15 Piese de schimb

Piese de schimb sunt bunuri care sunt integrate într-un produs ca parte a procesului de reparație (de exemplu, un motor nou într-o mașină) **în țara în care se efectuează**

reparația. Aceste piese / bunuri sunt excluse din statisticile de comerț exterior (chiar în cazul în care o factură este emisă separat pentru piesele de schimb).

IMPORTANT: Tranzacțiile cu bunuri pentru și după reparații precum și piesele de schimb utilizate în procesul de reparație nu trebuie declarate pentru sistemul Intrastat.

Pentru a deosebi **reparațiile** de operațiunile de **prelucrare**, trebuie avute în vedere următoarele:

Prelucrarea bunurilor reprezintă operațiuni (transformare, construire, asamblare, îmbunătățire, renovare, modificare etc.) desfășurate în scopul obținerii unui produs nou sau îmbunătățit în mod semnificativ. Trebuie remarcat faptul că bunurile supuse activităților de prelucrare trebuie să fie raportate pentru sistemul statistic Intrastat și înregistrate cu codul de **natura tranzacției 4** (bunuri pentru prelucrare) sau **5** (bunuri după prelucrare).

Reparația atrage după sine readucerea / restaurarea bunului la starea de funcționare/ condiția inițială. Obiectivul reparației este acela de a menține bunurile în condiții optime de lucru; aceasta poate implica anumite reconstrucții sau îmbunătățiri, dar nu schimbă în nici un fel natura bunurilor.

Diferența dintre „**prelucrare**” și „**reparație**” constă în faptul că:

- reparația presupune „restaurarea” bunurilor la condiția și funcțiunile lor originale (reconstruire, înlocuire sau îmbunătățire), obiectivul fiind întreținerea bunurilor în starea lor de funcționare, însă **nu presupun modificarea naturii bunurilor sub nici o formă.**
- prelucrarea presupune obținerea unui produs nou sau îmbunătățit în mod semnificativ.

Reparațiile (bunurile expediate / introduse din / în România într-un / dintr-un stat membru UE în vederea reparării și bunurile introduse / expediate în / din România după reparație precum și **piesele de schimb** care sunt încorporate în cadrul reparației) sunt **excluse din sistemul Intrastat.**

Exemplu: În luna martie 2015, o firmă X din România a achiziționat un utilaj de la o firmă Y din Franța. În luna august 2015, după câteva luni de funcționare, utilajul s-a defectat dar este încă în perioada de garanție. Astfel, în vederea reparării acestui utilaj,

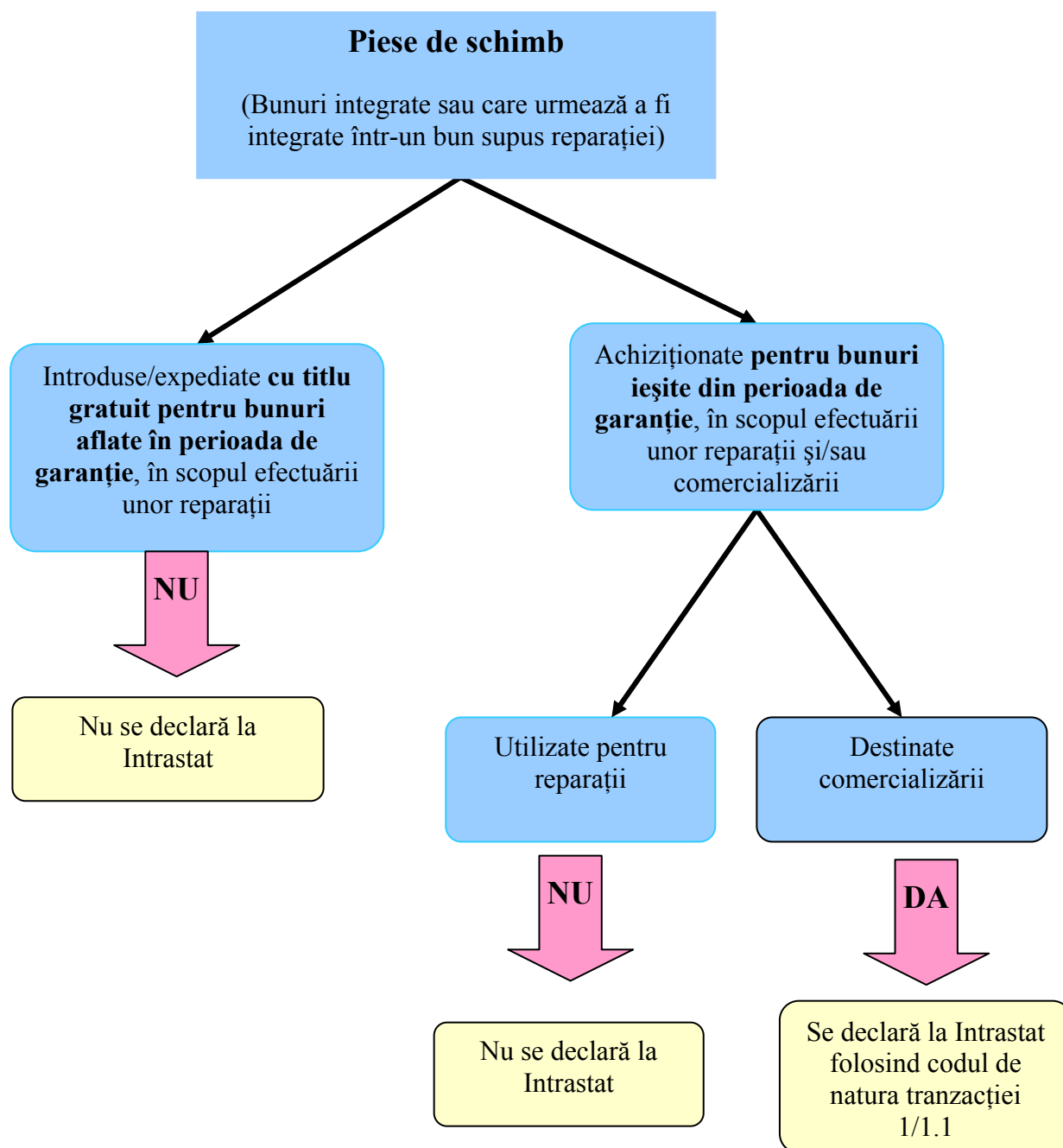
firma X din România comandă o piesă de schimb la firma Y din Germania de unde a cumpărat utilajul. Întrucât utilajul este în garanție, firma din Germania trimite gratuit piesa firmei X din România.

Caz a) Ulterior, firma Y din Germania nu solicită firmei din România returnarea piesei defecte;

Caz b) Ulterior, firma Y din Germania solicită firmei din România returnarea piesei defecte.

În ambele cazuri, utilajul fiind în perioada de garanție, piesele destinate reparației și/sau înlocuirii **nu se raportează la Intrastat**, fiind considerate ca parte integrală a contractului de vânzare inițial;

ATENȚIE! Piese de schimb **introduse cu titlu gratuit** pe teritoriul României în vederea constituirii unui **stoc**, fiind aferente unor bunuri introduse anterior pe teritoriul României și **aflate în perioada de garanție nu se raportează la Intrastat**.

2. Codificarea naturii tranzacției

Natura tranzacției reprezintă toate caracteristicile ce diferențiază o tranzacție de o altă tranzacție, în special din punct de vedere al transferului dreptului de proprietate asupra bunurilor expediate / introduse, primirea unei compensații pentru respectivele bunuri, scopul expedierii / introducerii etc.

În **Anexa 3** a *Manualului pentru furnizorii de informații statistice Intrastat – partea I*, sunt prezentate codurile pentru natura tranzacției și descrierea aferentă fiecărui cod. În această secțiune, sunt prezentate aceste coduri în detaliu, explicând și modul în care sunt formate (pe baza primei cifre a naturii tranzacției – coloana A din **Anexa 3** din *Manualul pentru furnizorii de informații statistice Intrastat – partea I*).

2.1 Codul de tranzacție 1

Tranzacții care implică transferul real sau intenționat de proprietate de la rezidenți la nerezidenți în schimbul unei compensații financiare sau de altă natură (cu excepția tranzacțiilor enumerate la punctele 2, 7 și 8)

Sub acest cod pot fi încadrate tranzacții ce reprezintă:

- vânzări / cumpărări (achiziții) de bunuri (**cod 11**),
- mișcări de bunuri între filialele aceleiași companii în diferite state membre („transfer inter-companie”) (**cod 11**),
- vânzări în regim de consignație, cu aprobare sau după verificare (**cod 12**),
- comerț tip barter (compensație în natură) (**cod 13**),
- leasing financiar - închiriere-achiziție (**cod 14**),
- expedieri / introduceri de bunuri în scopul vânzării (de exemplu, expedieri către depozite și centre de distribuție din alte state membre) - (**cod 19**).

Dacă aceste tranzacții nu implică compensație financiară sau de altă natură, trebuie utilizat **codul de tranzacție 3**.

Intenția de transfer de proprietate, în viitor, înseamnă că operatorii economici intenționează în momentul sosirii / expedierii bunului un transfer de proprietate, indiferent dacă tranzacția are loc efectiv. În cazul în care un transfer ulterior de proprietate nu are loc, o corecție de cod de la **19** la **codul 9** ar trebui cerută numai în

cazul în care tranzacția este de relevanță statistică. În cazul returnării bunurilor, se folosește **codul de tranzacție 2**.

“Transfer de proprietate” reprezintă **transferul dreptului de proprietate asupra unui bun de la un operator economic dintr-un stat membru UE, obligat să declare date statistice pentru sistemul Intrastat și un operator economic din altă țară.**

“Altă țară” poate fi un stat membru UE sau o țară terță (non-UE). Prin urmare, transferul de proprietate nu se realizează neapărat între un operator economic din statul membru de expediere și un operator din statul membru de destinație (de exemplu, bunurile vândute nu sunt trimise în statul membru al cumpărătorului) sau între doi operatori economici, fiecare situat în alt stat membru UE (de exemplu, în cazurile de import sau export indirect).

Aceasta înseamnă:

- pentru declararea unei *introduceri* de bunuri: un transfer de proprietate între un operator economic din statul membru de destinație și un operator din altă țară;
- pentru declararea unei *expedieri*: un transfer de proprietate între un operator economic din statul membru de expediere și un operator din altă țară.

Din punct de vedere al transferului dreptului de proprietate dintre un operator economic din **statul membru unde se întocmește declarația Intrastat** și un operator din alt stat membru, trebuie făcute următoarele precizări:

- pentru *introduceri*: nu este necesar ca operatorul economic ce raportează date pentru Intrastat în statul membru raportor să fie proprietarul bunurilor (în prezent sau în viitor), iar
- pentru *expedieri*: nu este necesar ca operatorul economic ce raportează date pentru Intrastat în statul membru raportor să dispună (în prezent sau în viitor) de dreptul de proprietate asupra bunurilor.

Cu alte cuvinte, transferul de proprietate nu are loc întotdeauna între declarantul Intrastat și un operator economic din altă țară; poate fi și alt operator din statul membru de raportare care devine proprietarul bunurilor și dispune de bunuri.

Notă generală privind utilizarea **codului de tranzacție 1** de către **reprezentanții fiscali sau persoanele înregistrate direct pentru scopuri de TVA** în România:

Pentru mișcările de bunuri declarate de un reprezentant fiscal sau o persoană înregistrată direct pentru scopuri de TVA (cu condiția ca aceștia să acționeze potrivit calităților lor) nu are loc întotdeauna un transfer efectiv sau intenționat de proprietate între un operator economic din statul membru unde trebuie declarate datele Intrastat și un operator din altă țară:

- Pentru o *introducere*, va exista un transfer de proprietate numai dacă bunurile sunt vândute (sau vor fi vândute) către un operator din România și
- Pentru o *expediere*, va exista un transfer de proprietate dacă bunurile sunt cumpărate (sau vor fi cumpărate) de către un operator economic din afara României.

Numai în aceste cazuri reprezentantul fiscal sau persoana înregistrată direct pentru scopuri de TVA trebuie să declare mișcarea de bunuri cu **codul de tranzacție 1**.

Reprezentanții fiscali sau persoanele înregistrate direct pentru scopuri de TVA vor fi considerați ca acționând potrivit calităților lor dacă nu devin ei înșiși proprietarii bunurilor.

Dacă reprezentanții fiscali sau persoanele înregistrate direct pentru scopuri de TVA nu acționează potrivit calităților lor – și devin ei înșiși proprietarii bunurilor sau dispun de acestea – trebuie să folosească același **cod de tranzacție 1** pentru respectiva mișcare de bunuri declarată în nume propriu pentru sistemul Intrastat (deoarece au devenit proprietari ai bunurilor).

Pentru declararea mișcărilor de bunuri pentru care nu există un transfer de proprietate efectiv sau intenționat între un operator economic din statul membru unde trebuie să se întocmească declarația Intrastat (România) și un operator din altă țară, se vor folosi alte coduri de natura tranzacției.

Cazuri specifice:

– *Expediere / Introducere în scopul vânzării*

Aceasta presupune în mod normal un transfer intenționat al dreptului de proprietate. În practică însă, de multe ori nu se știe dacă transferul de proprietate va avea loc între operatorul economic din statul membru unde este întocmită declarația Intrastat și operatorul dintr-o altă țară, deoarece nu se știe din ce țară va fi cumpărătorul. Acest

cumpărător poate fi un operator economic din statul membru de destinație, din statul membru de expediere sau din altă țară. În funcție de acest lucru, poate exista un transfer de proprietate în statul membru de declarare sau nu.

Notă: procedura de declarare în statul membru de expediere diferă de procedura de declarare din statul membru de destinație pentru acest tip de mișcări de bunuri. Astfel:

a. Declararea în statul membru de expediere

a.1. Dacă se cunoaște faptul că transferul de proprietate nu va avea loc între operatorul economic din statul membru de expediere și un operator din altă țară, iar bunurile vor fi returnate în statul membru de expediere:

Dacă se cunoaște faptul că nu va avea loc niciun transfer de proprietate iar bunurile vor fi returnate în statul membru de expediere, expedierea trebuie declarată folosind **codul de tranzacție 9**.

De exemplu, un operator economic din România furnizează numai clienților din România bunuri din stocurile sale din Germania (stocuri aprovizionate din România). Expedierea acestor bunuri din România către stocurile proprii din Germania trebuie declarată folosind **codul de tranzacție 9**. Acesta reprezintă de fapt un transfer de bunuri din motive logistice (*vezi codul de tranzacție 9*). Ultima expediere retur din aceste stocuri către clienții din statul membru de expediere (România) trebuie, de asemenea, declarată folosind **codul de tranzacție 9**.

Retineți: “*transfer de proprietate*” reprezintă un transfer de proprietate între un operator economic dintr-un stat membru UE, obligat să declare date statistice pentru Intrastat și un operator economic din altă țară!

a.2. În toate celelalte cazuri:

Dacă tranzacția are ca scop vânzarea bunurilor către un operator economic din altă țară, această expediere trebuie declarată folosind **codul de tranzacție 1** (respectiv transfer de proprietate între un operator economic din statul membru de expediere către un operator din altă țară).

Dacă bunurile sunt returnate în statul membru de expediere deoarece nu au putut fi vândute sau au fost vândute unui operator economic din statul membru de expediere, tranzacția inițială (indicată prin **codul de tranzacție 1**) trebuie să fie corectată dacă

este relevantă din punct de vedere statistic (în sensul raportării **codului de tranzacție 9** în loc de **codul de tranzacție 1**).

Exemplu

Un operator economic din România furnizează clienților din România bunuri din stocurile sale din Germania. Stocurile din Germania constau în bunuri introduse din România. După ce sunt vândute (transfer de proprietate între 2 operatori economici din România) bunurile sunt returnate în statul membru de expediere (în momentul expedierii operatorul economic nu știe cine va cumpăra bunurile; ar putea fi o companie germană, de exemplu).

Această tranzacție nu a implicat un transfer de proprietate între un operator economic din statul membru de expediere și un operator din altă țară, ci o simplă mișcare de stocuri. Returul acestor bunuri trebuie declarat cu **codul de tranzacție 9**.

Notă: Presupunem că în momentul expedierii bunurilor se știe deja că bunurile vor fi returnate în statul membru de expediere; în acest caz, expedierea și returul de bunuri trebuie declarate cu **codul de tranzacție 9** (se referă la transferul bunurilor peste graniță doar pentru motive logistice).

b. Declararea în statul membru de destinație

Aceasta se referă la mișcările de bunuri declarate de reprezentanții fiscali și persoanele înregistrate în mod direct pentru scopuri de TVA. În aceste cazuri, un operator economic din statul membru în care trebuie întocmită declarația Intrastat (în acest caz, statul membru de destinație) devine proprietarul bunurilor numai dacă bunurile achiziționate trebuie vândute unui operator economic din acest stat membru (transfer de proprietate între un operator economic din statul membru de destinație și un operator din altă țară).

b.1. Dacă este cunoscut faptul că un operator economic din statul membru de destinație va deveni proprietarul bunurilor: se va folosi **codul de tranzacție 1**.

b.2. În toate celelalte cazuri: introducerea de bunuri este declarată folosind **codul de tranzacție 9** (vezi folosirea codului de tranzacție 9). Acesta se folosește dacă nu se cunoaște faptul că un operator economic din statul membru de destinație va deveni sau nu proprietarul bunurilor sau dacă este cert faptul că niciun operator din statul

membru de destinație nu va deveni proprietarul bunurilor. Dacă **ulterior** bunurile sunt vândute unui operator economic din statul membru de destinație și există un transfer de proprietate între un operator economic din statul membru de destinație și un operator din altă țară, **introducerea inițială de bunuri trebuie corectată dacă este relevant din punct de vedere statistic** (prin raportarea **codului de tranzacție 1** în locul **codului de tranzacție 9** pentru introducere).

Exemplu

Bunurile sunt expediate către un centru de distribuție de unde vor fi aprovizionați numai cumpărători din respectivul stat membru, după vânzarea acestor bunuri. Centrul de distribuție nu devine proprietar al bunurilor. În cazul în care centrul de distribuție devine proprietarul bunurilor (în schimbul unei compensații financiare sau de altă natură) se consideră a fi o cumpărare / vânzare definitivă ce trebuie declarată folosind **codul de tranzacție 1**.

Această expediție “*în scopul vânzării*” și introducerea sa în statul membru de destinație trebuie declarată pentru Intrastat folosind **codul de tranzacție 1** deoarece în ambele cazuri (expediție și introducere) există un transfer intenționat de proprietate între un operator economic din statul membru de declarare și un operator din altă țară.

Presupunând că acest centru de distribuție furnizează bunuri numai statelor membre, altele decât statul membru de destinație și expediție, această expediție trebuie declarată folosind **codul de tranzacție 1** (respectiv un transfer de proprietate între un operator economic din statul membru de expediție și un operator din altă țară). Oricum, introducerea trebuie declarată în statul membru în care se află centrul de distribuție cu **codul de tranzacție 9** (respectiv nu există transfer de proprietate intenționat între un operator economic din statul membru de destinație și un operator din altă țară; niciun operator economic din statul membru de destinație nu va deveni proprietarul bunurilor).

Exemplu

Bunurile sunt transmise către un centru de distribuție din care vor fi aprovizionate diferite state membre, după ce bunurile sunt vândute (se cunoaște țara cumpărătorilor).

– *Declararea în statul membru de expediere:*

Expedierea trebuie declarată pentru Intrastat folosind **codul de tranzacție 1**. Dacă ulterior bunurile sunt returnate în statul membru de expediere deoarece ele au fost vândute unui operator economic din statul membru de expediere (respectiv furnizare de bunuri – după ce au fost vândute în statul membru de expediere – dintr-un stoc din străinătate) sau deoarece bunurile nu au putut fi vândute, returul de bunuri trebuie declarat folosind **codul de tranzacție 9**, iar expedierea trebuie corectată dacă este relevant din punct de vedere statistic (adică se raportează **codul de tranzacție 9** în loc de **1**).

– *Declararea în statul membru de destinație:*

Introducerea trebuie declarată pentru Intrastat folosind **codul de tranzacție 9**. Dacă ulterior bunurile au fost vândute unui operator economic din statul membru de destinație, introducerea trebuie corectată dacă este relevant din punct de vedere statistic (adică se folosește **codul de tranzacție 1** în loc de **9** pentru introducere).

Notă generală pentru expediere / introducere “*în scopul vânzării*”: dacă are loc transferul de proprietate, trebuie reținut că această tranzacție nu trebuie declarată din nou pentru Intrastat (numai dacă nu trebuie făcută o corecție) deoarece aceasta a fost deja declarată pentru expedierea / introducerea bunurilor.

– *Vânzare cu aprobare, după testare / încercare sau în consignație (variante “în scopul vânzării”)*

Acestea sunt cumpărări / vânzări cu clauză de suspendare a posibilei vânzări în funcție de îndeplinirea uneia sau mai multor condiții înainte ca tranzacția efectivă să aibă loc. O vânzare poate avea loc efectiv numai dacă există un cumpărător și dacă părțile implicate în tranzacție convin asupra scopului, produsului și prețului.

– **Pentru o cumpărare / vânzare după testare / încercare sau aprobare**, condiția care suspendă sau amână vânzarea este aceea că persoana care cumpără dorește să vadă, să examineze sau să testeze produsul înainte de a-l cumpăra. Bunurile sunt introduse sau expediate pentru a fi vândute. Vânzarea are loc numai dacă clientul interesat consideră că rezultatul testării este pozitiv. **În cazul unei cumpărări sau vânzări după verificare sau aprobare, declarația Intrastat este întocmită la momentul vânzării. Dacă bunurile au fost expediate în scopul vânzării dar tranzacția NU a**

fost încheiată, mișcarea respectivă de bunuri nu trebuie declarată pentru sistemul Intrastat. Aceasta va fi tratată ca o mișcare temporară de bunuri.

– O **expediere / introducere în consignație** are loc astfel: persoana **A** încredințează bunurile unei persoane **B**, care va cauta un cumpărător **C** în nume propriu. Vânzarea A-B devine efectivă când **B** găsește cumpărătorul **C**. O expediere / introducere în consignație constă în două contracte, A-B și B-C.

Declarația Intrastat va fi întocmită în momentul mișcării fizice a bunurilor și nu în momentul semnării contractului (A-B sau B-C).

– ***Înlocuirea bunurilor returnate:***

Aceasta se referă numai la înlocuirea bunurilor returnate, ce au fost declarate pentru Intrastat folosind **codul de tranzacție 2**. În practică, bunurile returnate trebuie deseori înlocuite deoarece sunt defecte sau expedierea nu a respectat condițiile stabilite.

Retururile și înlocuirile de bunuri returnate ale căror tranzacții originale au fost codificate folosind **codurile 3, 4, 5, 7, 8 sau 9** trebuie înregistrate sub același cod de tranzacție ca cea inițială.

– ***Leasing-ul financiar***

Leasing-ul financiar reprezintă mișcarea bunurilor pe baza unui contract, în care locatarul își asumă drepturile, riscurile, recompensele și responsabilitățile și care, din punct de vedere economic, poate fi considerat proprietarul de facto.

Bunurile achiziționate din sau vândute către alte state membre UE prin leasing financiar trebuie să se regăsească în raportarea Intrastat aferentă lunii în care a avut loc **expedierea / introducerea fizică** a bunului. Aceste tranzacții se regăsesc în declarația Intrastat cu **codul de tranzacție 1.4**, la valoarea lor totală, conform contractului.

Cazul 1: Leasing-ul direct, ce implică două părți contractante: locatorul / furnizorul și locatarul / utilizatorul).

Pentru Intrastat trebuie să raporteze producătorul / furnizorul și locatarul / utilizatorul.

 Exemplu

Un operator economic român și un operator economic finlandez încheie un contract de leasing financiar prin care operatorul român este obligat să plătească 5,400€ timp de 18 luni pentru un utilaj. Contractul este semnat în data de 25 aprilie 2015.

Conform contractului, operatorul economic din Finlanda este obligat să expedieze bunurile în termen de 15 zile de la data semnării contractului. Operatorul economic din Finlanda expediază bunurile către România în data de 30 aprilie 2015, bunuri ce ajung în țara noastră pe 2 mai 2015.

- o Operatorul român va completa și transmite declarația Intrastat aferentă lunii mai: introduceri din Finlanda, 5,400€;
- o Operatorul economic finlandez va completa și transmite declarația Intrastat aferentă lunii aprilie: expediere către România, 5,400 €.

Cazul 2: Leasing-ul indirect ce implică 3 părți:

- compania de leasing (locatorul)
- producătorul (furnizorul) bunurilor
- locatarul / utilizatorul

Compania de leasing (locatorul) cumpără bunurile de la un producător / furnizor și apoi le vinde în sistem leasing financiar unui locatar. Bunurile sunt livrate de la producător / furnizor direct la locatar / utilizator.

În acest caz, compania de leasing trebuie să întocmească și să transmită la INS declarația statistică Intrastat, conform prevederilor legale în vigoare.

Acestă tranzacție va fi inclusă în declarația Intrastat folosind **codul de natura tranzacției 1.4. „Leasing financiar”**, la valoarea totală a contractului de leasing.

 Exemplu

Un operator economic român încheie un contract de leasing financiar cu o companie de leasing din România. Compania de leasing din România cumpără bunuri de la o firmă din Italia. Bunurile sunt expediate direct de firma din Italia operatorului economic român locatarul / utilizatorul.

În acest caz, firma din Italia va raporta pentru Intrastat o expediere de bunuri către România iar compania de leasing din România va raporta pentru Intrastat o introducere de bunuri din Italia.

Această introducere de bunuri va fi raportată de compania de leasing în luna în care bunul sosește efectiv în România folosind **codul de natura tranzacției 1.1** iar în câmpul “*valoare facturată*” se va declara valoarea totală din contract a bunului.

Cazul 3: Leasing-ul indirect ce implică 4 părți:

- un operator economic care deține un depozit în România și care primește efectiv bunurile de la furnizorul extern înainte ca acestea să fie livrate utilizatorului final (de exemplu, un dealer etc.)
- compania de leasing (locatorul)
- producătorul (furnizorul)
- locatarul/utilizatorul

 Exemplu

Reprezentanța unei firme dintr-un stat membru UE (dealer) introduce bunuri în România și le depozitează pe teritoriul României.

Producătorul / furnizorul emite factură către compania de leasing (locatorul) iar bunul este livrat fizic de pe teritoriul României, respectiv de la dealer la locatar / utilizator.

În acest caz, firma care primește / recepționează efectiv bunurile (dealer-ul) are obligația să întocmească și să transmită la INS declarația statistică Intrastat, conform prevederilor legale în vigoare.

 Exemplu

Reprezentanța unei firmei italiene în România (un dealer) introduce în România de la firma din Italia (furnizorul extern) bunuri în vederea vânzării lor în România.

Un operator economic român încheie un contract de leasing financiar cu o companie de leasing din România. Compania de leasing din România cumpără respectivul bun de la reprezentanța din România a firmei din Italia.

Bunul introdus din Italia a fost recepționat de către reprezentanța firmei italiene în România și ulterior livrat la operatorul economic român (locatarul / utilizatorul).

În acest caz reprezentanța din România a firmei din Italia care recepționează bunul introdus din Italia trebuie să raporteze la Intrastat bunul ce face obiectul operațiunii de leasing financiar. Compania de leasing și locatarul / utilizatorul nu trebuie să raporteze pentru Intrastat bunul ce face obiectul contractului de leasing financiar deoarece aceste părți primesc sau expediază bunuri de pe / pe teritoriul național al României. Reprezentanța din România a firmei din Italia (dealer-ul) va raporta la Intrastat respectivele bunuri în luna în care are loc recepția lor fizică a acestora; **codul de natura tranzacției** va fi **1.1** iar valoarea facturată va fi valoarea totală a acelor bunuri.

În unele cazuri, durata și intenția leasing-ului și închirierii pot folosi drept indicație a naturii tranzacției. Ca o regulă, *leasing-ul financiar este definit ca reprezentând transferul bunurilor către locatar pentru o perioadă mai mare de 2 ani, cu opțiunea transferului proprietății la sfârșitul contractului de leasing către locatar / utilizator.*

Notă: codul de tranzacție 1 trebuie utilizat și în cazul în care operatorul economic cumpără bunuri în nume propriu în alt stat membru, pe care ulterior le închiriază clienților de pe piața românească în cadrul unor tranzacții interne.

– ***Vânzare / cumpărare pe bază de comision (printr-un broker sau agent)***

Brokerul / agentul comisionar nu trebuie confundat cu mandatarul. Un broker sau agent realizează doar contactul între solicitant și cumpărător sau vânzător fără să intervină în mod direct în derularea tranzacției.

Aceasta reprezintă o variantă a unei vânzări / cumpărări obișnuite de bunuri, unde **A** vinde lui **C**, iar **B** (un broker sau agent) acționează în numele și pentru **A** și primește comision de la **A**. **A** stabilește prețul iar tranzacția A-C are **codul de tranzacție 1.1**. **A** și **C** trebuie să declare pentru Intrastat.

– ***Expediere / înlocuire cu intervenția unui mandatar (agent comisionar)***

Un mandatar acționează în numele mandantului său. Un mandatar **B** intermediază o vânzare de bunuri între **A** și **C**. Bunurile sunt trimise de la **A** direct la **C**. **A** emite lui **B** o factură iar **B** facturează bunurile lui **C**. Prin urmare, au loc două expedieri. În funcție de țara în care **B** își are sediul, **A** și **B** sau **B** și **C** sunt cei care trebuie să

întocmească declarația Intrastat pentru această tranzacție, al cărei cod de tranzacție va fi **1.1**.

2.2 Codul de tranzacție 2

Returnări și înlocuiri de bunuri în mod gratuit după înregistrarea tranzacției inițiale.

Acest cod poate fi utilizat în cazurile în care bunurile returnate sunt bunuri pentru care tranzacția originală a fost înregistrată sub **codul de tranzacție 1**.

Un retur de bunuri **pentru care tranzacția originală a fost înregistrată sub codul 1** trebuie declarat pentru Intrastat, prin utilizarea **codului de natura tranzacției 2**, dacă există obligația de declarare pentru fluxul aferent returului de bunuri.

Retururile de bunuri **pentru care tranzacția originală corespunde codurilor 3, 4, 5, 7, 8 și 9** trebuie declarate cu același cod de tranzacție ca cea originală, pentru fluxul corespunzător. Un retur după o introducere este o expediere și respectiv, un retur după o expediere este o introducere. (Prin urmare, veți declara un retur de bunuri numai dacă sunteți obligați să declarați pentru fluxul de retur de bunuri).

Înlocuirea bunurilor returnate va fi raportată pe **codul de natura tranzacției 2.2**, indiferent dacă acestea sunt sau nu în perioada de garanție.

Pe **codul de natura tranzacției 2.3** se vor raporta bunurile pentru înlocuire care nu au fost returnate furnizorului (de exemplu cele aflate în perioada de garanție). Acestea vor fi raportate pentru sistemul Intrastat la valoarea lor de piață, chiar dacă acestea sunt livrate cu titlu gratuit sau cu o valoare simbolică.

2.3 Codul de tranzacție 3

Tranzacții care implică transferul de proprietate fără compensații financiare sau de altă natură (de exemplu, ajutoare)

“*Transfer de proprietate*” reprezintă transferul de proprietate între un operator economic din statul membru unde se întocmește declarația Intrastat și un operator din altă țară.

Sub acest cod sunt cuprinse toate expedierile și introducerile *cu titlu gratuit*. Acestea includ: expedieri de bunuri în cadrul programelor de asistență, administrate sau finanțate total sau parțial de Uniunea Europeană, alte ajutoare guvernamentale, alte

programe de asistență (sectorul privat, organizații non-guvernamentale) și alte expedieri / introduceri de bunuri cu titlu gratuit. Tot aici se includ și bunurile primite cu discount 100%, valoarea declarată fiind valoarea bunului înainte de aplicarea discountului.

În asemenea cazuri, valoarea bunurilor trebuie declarată, indiferent dacă există factură emisă sau nu (se folosesc estimări).

Donațiile și cadourile se cuprind la **codul de natura tranzacției 3**.

Codurile de tranzacție 4 și 5

2.4 Codul de tranzacție 4

Sub acest cod se includ operațiunile “*în scopul*” prelucrării, altele decât programele de producție inter-guvernamentale comune. Activitatea de prelucrare poate fi realizată cu plată sau cu titlu gratuit. Aceste operațiuni nu implică un transfer intenționat de proprietate.

“Transfer de proprietate” reprezintă transferul de proprietate între un operator economic din statul membru unde se întocmește declarația Intrastat și un operator economic din altă țară.

2.5 Codul de tranzacție 5

Sub acest cod se includ operațiuni “*ulterioare*” prelucrării, altele decât programele de producție inter-guvernamentale comune. Prelucrarea poate fi realizată cu plată sau cu titlu gratuit. Aceste operațiuni nu implică un transfer intenționat de proprietate.

Sub **codul de natura tranzacției 5** vor fi incluse și returnurile de bunuri care nu au fost supuse procesului de prelucrare și care sunt returnate proprietarului (bunuri care inițial au fost introduse pe **codul de natura tranzacției 4**).

Codurile de tranzacție 4 și 5 sunt folosite astfel:

– *în statul membru în care are loc activitatea de prelucrare*: dacă bunurile pentru prelucrare sunt parte a unei introduceri intracomunitare de bunuri iar bunurile prelucrate sunt parte a expedierii intracomunitare de bunuri (nu contează către ce stat membru);

– **în statul membru al expeditorului:** dacă bunurile pentru prelucrare sunt parte a unei expedieri de bunuri și bunurile prelucrate sunt parte a unei introduceri de bunuri.

Condiții pentru utilizarea codurilor de tranzacție 4 și 5:

Nu toate tranzacțiile de bunuri “*pentru*” și “*după*” prelucrare trebuie declarate cu codurile de tranzacție 4 sau 5.

Următoarele 2 condiții trebuie îndeplinite pentru a utiliza codurile de tranzacție 4 și 5:

1. Nu există transfer de proprietate (efectiv sau intenționat)

“*Transfer de proprietate*” reprezintă transferul de proprietate între un operator economic din statul membru unde se întocmește declarația Intrastat și un operator economic din altă țară.

Utilizarea acestor două coduri de tranzacție este permisă numai dacă nu există un transfer de proprietate – între un operator economic din statul membru unde se întocmește declarația Intrastat și un operator din altă țară – pentru bunurile respective (dacă există un transfer de proprietate: *vezi codul de tranzacție 1*).

2. Trebuie să existe întotdeauna o introducere de bunuri urmată de o expediere de bunuri în statul membru de declarare sau invers (declararea acestor mișcări de bunuri nu trebuie făcută neapărat de același declarant Intrastat), **pentru natura tranzacției 4.1, respectiv 5.1.** Cu alte cuvinte, bunurile introduse pentru prelucrare trebuie să părăsească statul membru de declarare la un anumit moment, iar bunurile expediate pentru prelucrare trebuie să sosească în statul membru de declarare la un anumit moment.

Totuși, în cazul codului de natura tranzacției 4.2, după prelucrarea bunurilor, poate exista atât o expediere în altă țară (natura tranzacției 5.2), precum și vânzarea în țara de prelucrare (fără raportare pentru Intrastat, fiind tranzacție internă).

Valoarea ce trebuie declarată:

– pentru **codul de tranzacție 4**, valoarea reprezintă **valoarea de piață a bunurilor (materii prime, subansambluri, etc.) introduse sau expediate pentru prelucrare** (care în mod evident nu sunt facturate, deoarece bunurile nu își schimbă proprietarul).

– pentru **codul de tranzacție 5**, valoarea este valoarea de piață a bunurilor introduse sau expediate după prelucrare, adică valoarea materiilor prime + costul serviciului furnizat (manopera) + prețul materialelor adiționale, aceasta fiind valoarea ce se ia în calcul pentru a se vedea dacă s-a depășit sau nu pragul statistic pentru introducere / expediere. (Factura fiscală emisă va include numai costul activității de prelucrare – dacă aceasta nu este cu titlu gratuit – și prețul materialelor adiționale; **nu va include și valoarea bunurilor**, deoarece bunurile nu își schimbă proprietarul).

Exemplu

Presupunem că sunt expediate țesături pentru obținerea de costume. Valoarea costumelor va fi stabilită astfel: valoarea țesăturilor + serviciul furnizat (manopera) + prețul materialelor adiționale (cum ar fi: nasturi, fermoare etc). Prin urmare, materialele adiționale nu trebuie declarate separat pentru Intrastat deoarece sunt incluse în valoarea costumelor.

Exemplu de valoare declarată

– *în statul membru al furnizorului de servicii:*

Un material brut este introdus din alt stat membru pentru a fi prelucrat. Nu există factură pentru că nu există transfer de proprietate. Această introducere de bunuri trebuie declarată sub **codul de tranzacție 4** iar valoarea va fi valoarea de piață a bunurilor primite (valoarea bunurilor în statul membru respectiv). Dacă nu se cunoaște valoarea bunurilor, trebuie întrebat proprietarul sau trebuie estimată la nivelul valorii de piață a bunurilor.

Dacă în urma prelucrării, bunurile sunt returnate în statul membru de expediere, această expediere trebuie declarată sub **codul de tranzacție 5** iar valoarea va fi valoarea bunurilor (valoarea bunurilor introduse pentru prelucrare + costul de prelucrare + eventualele materiale adiționale).

– *în statul membru al expeditorului:*

Dacă bunurile sunt expediate în alt stat membru pentru a fi prelucrate, această expediere trebuie declarată folosind **codul de tranzacție 4**, iar valoarea va fi valoarea intrinsecă a bunurilor expediate.

ATENȚIE: Dacă bunurile sunt returnate după prelucrare, introducerea trebuie declarată folosind **codul de tranzacție 5** iar valoarea va fi valoarea bunurilor introduse pentru prelucrare + costul de prelucrare + eventualele materiale adiționale.

Notă:

Introducerile și expedierile de bunuri nu trebuie neapărat declarate de același operator economic pentru Intrastat. De exemplu, în statul membru **A**, declarantul Intrastat **A1** declară introduceri iar declarantul Intrastat **A2** declară expedieri. În practică, în mod ocazional (cazurile vor fi discutate la capitolul privind prelucrarea multilaterală a bunurilor) se va întâmpla ca mișcarea de bunuri raportată în declarația Intrastat sub **codul de tranzacție 4** să fie urmată ulterior de o mișcare de bunuri declarată sub **codul de tranzacție 5** (în cazul în care trebuie declarate pentru Intrastat ambele fluxuri).

 Exemplu

A1 din statul membru **A** expediază foi de oțel pentru a fi galvanizate peste hotare de către **B1** din statul membru **B**.

Dacă **A1** rămâne proprietarul foilor iar acestea sunt reintroduse după prelucrare (galvanizare) în țara de expediere (**A**), avem de a face cu o activitate de prelucrare de bunuri (**codurile de tranzacție 4 sau 5**).

Pe de altă parte, dacă **B1** cumpără foile de oțel pentru a le galvaniza pe cont propriu, avem de a face cu vânzare / cumpărare obișnuită (**codul de tranzacție 1**).

 Exemplu

A1 în statul membru **A** transferă temporar bunuri către **B1** în statul membru **B**, cu intenția de a le prelucra în **B**. După prelucrare pot apărea următoarele situații:

a. După prelucrare bunurile se întorc în statul membru de expediere. În acest caz, operatorul care realizează activitatea de prelucrare declară mișcarea bunurilor folosind codul de tranzacție **4 și 5**. *Expedierea* de bunuri în vederea prelucrării este declarată pe codul de tranzacție **4**, iar *introducerea* bunurilor prelucrate este declarată pe codul de tranzacție **5**.

b. Bunurile prelucrate în statul membru **B** sunt expediate într-un alt stat membru (stat membru **C**), altul decât statul membru de expediere inițial (stat membru **A**). În acest caz, furnizorul de servicii din statul membru **B** declară mișcarea bunurilor astfel:

- *introducerea* de bunuri în vederea prelucrării din statul membru **A**, pe **codul de natura tranzacției 4**;
- *expedierea* de bunuri prelucrate către statul membru **C**, pe **codul de natura tranzacției 5**.

În statul membru **A**, precum și în statul membru **C**, expedierea de bunuri pentru prelucrare, respectiv introducerea de produse obținute în urma prelucrării, vor fi raportate pe **codul de natura tranzacției 1**, în loc de **codurile 4 și 5** (nu sunt îndeplinite cele două condiții pentru ca aceste operațiuni să fie considerate prelucrări sub contract).

c. Bunurile prelucrate rămân în statul unde a avut loc prelucrarea. În acest caz, operatorul care realizează activitatea de prelucrare declară *introducerea* bunurilor pentru prelucrare pe **codul de tranzacție 1** în locul codului de tranzacție **4**. *Expedierea* bunurilor în vederea prelucrării este, de asemenea, declarată pe codul de tranzacție **1** în loc de **codul de tranzacție 4**.

d. Dacă o parte din bunurile primite pentru prelucrare (**codul 4**) într-o anumită perioadă de referință sunt achiziționate de către operatorul care realizează activitatea de prelucrare înainte de prelucrare în aceeași perioadă de referință, partea respectivă de bunuri primește **codul 1**.

Exemplu: din 100 kg de bunuri primite pentru prelucrare (**codul 4**), operatorul care realizează activitatea de prelucrare cumpără 80 kg înainte de prelucrare, cele 80 kg vor fi raportate sub **codul 1** iar restul 20 kg sub **codul 4**.

De reținut :

- **Codul de tranzacție 4** nu se folosește pentru bunurile care circulă în vederea prelucrării dacă operatorul care realizează activitatea de prelucrare devine proprietarul respectivelor bunuri, ulterior acestea putând fi vândute ca produse prelucrate. Acestea sunt cazuri în care prelucrătorul nu prelucrează bunurile pe care clientul le trimite pentru prelucrare, dar achiziționează bunuri pentru prelucrare și vânzare ulterioară. Asemenea tranzacții trebuie raportate sub **codul de tranzacție 1**.

Pentru returnarea bunurilor care au fost introduse sau expediate în vederea prelucrării, potrivit unui contract (**codul de tranzacție 4**), dar care nu au fost supuse prelucrării, (ex. nu sunt adecvate prelucrării, prelucrarea a fost anulată din alte motive și altele

asemănătoare) se va folosi **codul de natura tranzacției 5**. Operațiunea ulterioară de introducere sau expediere a bunurilor în vederea prelucrării va fi declarată pentru sistemul Intrastat tot sub **codul de natura tranzacției 4**.

Rebuturile și deșeurile rezultate în urma prelucrării, expediate înapoi către client după prelucrare, potrivit unui contract, vor fi indicate drept produse prelucrate cu **codul de tranzacție 5**.

- **Codul de tranzacție 5** nu se folosește pentru bunurile rezultate în urma unor operații de prelucrare, dacă operatorul care realizează activitatea de prelucrare a dobândit bunurile în proprietatea sa, pentru a le vinde ulterior drept produse prelucrate. Acestea sunt cazuri în care persoana responsabilă nu a prelucrat bunurile trimise de un client în vederea prelucrării potrivit unui contract, dar el însuși a achiziționat bunuri pentru prelucrare și vânzare ulterioară. Aceste tranzacții trebuie raportate sub **codul 1**.

- **Codul de tranzacție 5** este, de asemenea, utilizat în cazul:

- expedierii / introducerii de resturi și deșeuri în urma prelucrării, potrivit clauzelor contractuale;
- expedierii / introducerii de bunuri ce înlocuiesc bunurile originale expediate/introduse după prelucrare, potrivit unui contract (ex. atunci când se expediază / introduc bunuri ce înlocuiesc bunuri care au fost prelucrate greșit);
- expedierii / introducerii de bunuri ce au fost introduse sau expediate după prelucrare, potrivit unui contract, în alt stat membru (după prelucrarea pasivă / activă) și care sunt returnate (ex. din cauza obiecțiilor cu privire la prelucrarea neadecvată).
- Dacă la momentul introducerii, destinația exactă a bunurilor după prelucrare nu este cunoscută, poate fi dificil de raportat corect **codurile 4.1 și 4.2**. De asemenea, produsele finale pot avea mai multe destinații diferite (de exemplu, distribuție din țara de prelucrare). O parte a bunurilor s-ar putea întoarce în țara de expediere, mutată în alte țări sau vândută în țara de prelucrare. Probleme similare ar putea apărea în momentul expedierii după prelucrare (**codurile 5.1 și 5.2**), ori de câte ori produsul final este alcătuit din materiale care provin din mai multe țări. Prin urmare, FIS ar trebui să facă estimări adecvate pentru a determina codurile corecte de natura tranzacției în funcție de ponderea diferitelor surse și destinații de țară. Dacă, în cazuri

excepționale, estimarea nu este posibilă, este de preferat aplicarea **codurilor 4.2 și 5.2**.

2.6 Codul de tranzacție 6

Schimburi de bunuri particulare, codificare pentru scopuri naționale

Acest cod nu are în prezent aplicabilitate pentru sistemul statistic Intrastat în România.

2.7 Codul de tranzacție 7

Operațiuni în cadrul unor proiecte comune de apărare sau alte programe comune interguvernamentale de producție

Acest cod poate fi folosit în cazul unui program comun de producție, reprezentând un program în cadrul căruia contractori din diferite țări își unesc forțele în vederea realizării unui proiect major.

Exemplu

Șasiul unui tren de mare viteză este realizat în statul membru **A** și trimis apoi în statul membru **B**, unde i se conferă o suprastructură. Bunul este trimis apoi în statul membru **C** în vederea instalării aerului condiționat. Aceste mișcări de bunuri trebuie declarate cu **codul de tranzacție 7** în statele membre A, B și C.

2.8 Codul de tranzacție 8

Tranzacții care implică furnizarea de materiale de construcție și echipament tehnic în cadrul unui contract general de construcții sau construcții civile pentru care nu este necesară o facturare separată a bunurilor, fiind emisă numai o factură pentru totalitatea contractului

Achiziționarea de materiale de construcție pe baza unui contract general de construcții. Acest cod de tranzacție poate fi utilizat numai pentru tranzacțiile în cadrul cărora bunurile nu sunt facturate separat, ci mai degrabă facturarea pentru întreaga muncă depusă (valoarea ce trebuie declarată acoperă numai bunurile și dacă este cazul, această valoare trebuie estimată). Dacă există coduri separate pentru bunuri, tranzacțiile trebuie raportate folosind cu **codul 1**.

Expedierea sau introducerea materialelor de construcție și a echipamentelor ce contribuie la aprovizionarea întregii construcții și nu sunt facturate în mod independent, vor fi marcate sub **codul de tranzacție 8**. Acestea sunt articole pentru care a fost emisă o factură globală, conținând valoarea totală a bunurilor clasificate sub diferite coduri din NC și transportate în majoritate în mai multe expedieri, de-a lungul câtorva perioade de referință.

2.9 Codul de tranzacție 9

Alte tranzacții care nu pot fi clasificate la alte coduri

Sub acest cod sunt incluse mișcările de bunuri pentru care nu există transfer efectiv, anticipat sau intenționat al proprietății și care nu pot fi clasate sub alte coduri de tranzacție.

Următoarele tranzacții trebuie declarate folosind **codul 9**:

- Bunurile ce se află sub contract de închiriere sau leasing operațional trebuie declarate pentru Intrastat folosind **codul de tranzacție 9.1**, în cazul în care termenul contractului este mai mare de 24 luni. Aceste bunuri vor fi declarate pentru Intrastat în luna în care bunurile sosesc sau sunt expediate în / din statul membru raportor, la valoarea totală a bunului.
- Bunurile aflate sub contract de închiriere sau leasing operațional, pentru care termenul contractului este mai mic de 24 luni, nu trebuie declarate pentru Intrastat. Dacă bunurile nu sunt returnate în cadrul unei perioade de 24 luni din momentul introducerii / expedierii bunului pe / de pe teritoriul național al României, atunci ele trebuie declarate folosind **codul de tranzacție 9.1**, în luna în care devine absolut sigur că bunurile vor rămâne în statul membru raportor pentru o perioadă mai mare de 24 luni, la valoarea lor actuală (amortizată) estimată (luând în considerare uzarea datorată folosirii sau oricărui alt factor care poate afecta valoarea).
- Transfer de bunuri – fără transfer de proprietate – către alt stat membru, din motive de logistică, cu intenția de a fi returnate după o perioadă de timp în statul membru de expediere (ex. mișcări de stocuri) (**cod 9.9**).
- Returnare de bunuri, la care se face referire la punctul anterior, către statul membru de expediere. Încă o dată trebuie precizat că nu există transfer de proprietate.

Acest retur trebuie declarat atât de expeditor cât și de destinatarul bunurilor returnate, folosind **codul de tranzacție 9**.

- Anumite mișcări de bunuri declarate de reprezentanții fiscali sau de persoanele înregistrate direct pentru TVA: dacă aceștia acționează ca reprezentanți fiscali sau ca persoane înregistrate direct pentru TVA, o expediție și o introducere trebuie declarate sub **codul de tranzacție 9**, cu excepția următoarelor situații:

- o Bunurile expediate către alt stat membru UE au fost cumpărate de la un operator economic din România. În acest caz, expediția trebuie declarată pentru Intrastat cu **codul de tranzacție 1** (are loc un transfer de proprietate).

- o Bunurile primite din alt stat membru UE au fost sau vor fi vândute unui operator economic din România. În acest caz, introducerea trebuie declarată pentru Intrastat cu **codul de tranzacție 1** (a avut sau va avea loc un transfer de proprietate). Dacă o introducere are loc în vederea vânzării și la momentul când se produce, nu se știe dacă un operator economic din statul membru de destinație va deveni proprietarul bunurilor (respectiv, are loc transfer de proprietate), această introducere trebuie declarată sub **codul de tranzacție 9**. Ea poate fi corectată ulterior (respectiv **codul de tranzacție 1** în loc de **9**), în momentul în care se știe că un operator economic în statul membru de destinație devine sau a devenit proprietarul bunurilor.

- o Mișcarea bunurilor ce implică operațiuni de prelucrare caz în care operațiunea trebuie declarată sub **codul de tranzacție 4** sau **5**.

De reținut faptul că mișcarea bunurilor în vederea reparării sau care au fost reparate și operațiunile cu piese de schimb utilizate la reparare nu trebuie declarate pentru sistemul Intrastat.

Important: Pentru a deosebi operațiunile de reparații de operațiunile de prelucrare / procesare / perfecționare, facem următoarele precizări:

Prelucrarea bunurilor reprezintă operațiuni (transformare, construire, asamblare, îmbunătățire, renovare, modificare etc.) desfășurate în scopul obținerii unui produs nou sau îmbunătățit în mod semnificativ. Trebuie remarcat faptul că mărfurile supuse activităților de prelucrare trebuie să fie incluse în Intrastat și

înregistrate folosind **codul de natura tranzacției 4** (în vederea prelucrării) sau **5** (în urma prelucrării).

Diferența dintre „**prelucrare**” și „**reparație**” constă în faptul că reparația presupune „restaurarea” bunurilor la condiția și funcțiunile lor originale. Obiectivul operațiunilor de reparare este reprezentat de întreținerea bunurilor în starea lor de funcționare; aceste operațiuni pot fi de reconstruire, înlocuire sau îmbunătățire, însă nu presupun modificarea naturii bunurilor sub nici o formă.

Piese de schimb asociate sunt bunuri care sunt integrate într-o marfă reparată, ca parte a reparației (de exemplu, un motor nou într-o mașină) în țara în care se efectuează reparația. Aceste piese / bunuri sunt excluse din statisticile de comerț exterior. Similar, în cazul în care o factură este emisă separat pentru părți de bunuri. **Cu toate acestea, piesele de schimb pentru un anumit bun care sunt achiziționate / livrate cu factură reprezentând o achiziție / cumpărare definitivă fie pentru uz propriu, fie pentru a fi comercializate, trebuie să fie incluse în statisticile de comerț exterior.**

3 Bunuri și mișcări specifice de bunuri

3.1 Mișcări de bunuri ce nu trebuie declarate pentru Intrastat

*Următoarele schimburi intracomunitare de bunuri **nu** trebuie declarate pentru Intrastat:*

- Aur monetar
- Mijloace de plată legale și titluri de valoare, inclusiv cele utilizate pentru plata serviciilor, cum ar fi taxele poștale, impozitele sau redevențele
- Bunuri destinate unei întrebuințări temporare sau după aceasta (de exemplu, închiriere, împrumut, leasing operațional), cu condiția să fie îndeplinite următoarele condiții:
 - o *Nu a fost preconizată sau efectuată nicio transformare;*
 - o *Durata prevăzută pentru utilizarea temporară nu a depășit sau nu se preconiza să depășească 24 de luni;*
 - o *Expedierea / sosirea nu trebuie declarată ca livrare/achiziție în scopuri de TVA.*

De exemplu:

- Bunuri destinate târgurilor și expozițiilor,
- Decoruri teatrale,
- Carusele și alte atracții din parcurile de distracții,
- Echipamente profesionale,
- Filme cinematografice (care nu fac obiectul unui contract de vânzare/cumpărare, de exemplu filme documentare, de promovare etc.),
- Aparare și echipamente pentru scopuri experimentale,
- Animale pentru spectacole, reproducere, curse etc.,
- Containere, paleți, ambalaje și alte echipamente legate de transport atunci când sunt folosite doar pentru a facilita mișcarea bunurilor aferente unor

operațiuni comerciale, fără a reprezenta ele însele obiectul unei tranzacții comerciale,

- Bunuri pentru repararea mijloacelor de transport, containere, echipamente legate de transport și părți înlocuite în timpul reparațiilor,
 - Bunuri închiriate sau în leasing operațional pe o perioadă mai mică de 2 ani,
 - Instalații și echipamente pentru lucrări de construcții civile,
 - Bunuri destinate examinării, analizei sau testării,
- Bunuri care circulă între:
 - o un stat membru și enclavele sale teritoriale în alte state membre; și
 - o statul membru gazdă și enclavele teritoriale ale altor state membre sau organizații internaționale (ex. NATO, Națiunile Unite).

Enclavele teritoriale includ ambasadele și forțele armate naționale staționate în afara teritoriului țării de origine;

- Bunuri utilizate drept suport de informații, cum ar fi: dischete, benzi, filme, casete audio și video, CD-ROM-uri ce stochează aplicații software, realizate la comandă pentru clienți particulari sau care nu fac obiectul tranzacțiilor comerciale, precum și seturile destinate unei livrări anterioare ex. actualizări (up-grade) pentru care nu se emite factură destinatarului. De asemenea, programe informatice descărcate de pe Internet.
- Bunuri furnizate gratuit care nu fac, în sine, obiectul unei tranzacții comerciale, cu condiția ca circulația lor să se efectueze doar cu intenția de a pregăti sau sprijini o tranzacție comercială prevăzută ulterior, demonstrând caracteristicile bunurilor sau serviciilor, cum ar fi:
 - o Material publicitar și promoțional
 - o Mostre comerciale fără valoare comercială
- Bunuri destinate a fi reparate și după reparație și piese de schimb care sunt încorporate în cadrul reparației, precum și părți defecte înlocuite. O reparație atrage după sine readucerea bunului la starea de funcționare sau condiția inițială. Obiectivul operației este acela de a menține bunurile în condiții de lucru; aceasta poate implica anumite reconstrucții sau îmbunătățiri, dar nu schimbă în nici un fel natura bunurilor.

- Mijloace de transport care circulă în cursul funcționării lor, inclusiv lansatoare de vehicule spațiale în momentul lansării în spațiu.

3.2 Cazuri particulare

Pentru Intrastat, expedierea și introducerea de bunuri ale căror caracteristici sunt considerate deosebite din punct de vedere al raportării datelor, fie datorită mișcării în sine a bunurilor, fie datorită naturii lor, sunt considerate bunuri și mișcări specifice. Raportarea datelor privind expedierea sau introducerea bunurilor specifice și a mișcărilor lor este realizată sau poate fi realizată, cu anumite excepții, potrivit regulilor generale de raportare.

Bunurile și mișcările specifice sunt considerate a fi:

- Instalațiile din largul mării;
- Instalațiile industriale;
- Nave și aeronave;
- Produse marine;
- Aprovizionarea navelor și aeronavelor;
- Energie electrică și gaze naturale;
- Transporturi eșalonate;
- Echipamente (bunuri) militare;
- Deșeuri;
- Nave spațiale;
- Livrări parțiale;
- Software și mediu informatic.

3.2.1 Instalații din largul mării

În această parte este descrisă procedura de raportare a datelor în declarația Intrastat pentru bunurile introduse de pe instalațiile din largul mării sau expediate către instalațiile din largul mării.

Prin „*instalații din largul mării*” înțelegem echipamentele și dispozitivele instalate și staționare pe mare în afara teritoriului statistic (care include apele teritoriale) al oricărui stat membru (ex. platforme petroliere, platforme de cercetare și/sau echipamente, instalate pe mare).

Pentru scopuri statistice, se consideră că instalațiile din largul mării sunt deținute de către statul membru care deține drepturi exclusive de exploatare a fundului mării sau subsolului unde acestea sunt situate. Dreptul de proprietate va determina țara parteneră care trebuie înregistrată în statistici.

Prin „mărfuri livrate către instalații marine” se înțelege livrarea de produse destinate echipajului și funcționării motoarelor, a mașinilor și a altor echipamente ale instalațiilor marine;

Prin „mărfuri obținute de la sau produse de instalațiile marine” se înțelege produse extrase de pe fundul mării sau din subsolul marin sau fabricate de instalațiile marine.

Ca **introducere** în România trebuie declarate:

- livrările de bunuri dintr-un stat membru către o instalație din largul mării stabilită într-o zonă în care România are dreptul exclusiv de exploatare a fundului mării sau a subsolului respectiv;
- livrările de bunuri către România de pe o instalație din largul mării stabilită într-o zonă în care un alt stat membru UE are dreptul exclusiv de exploatare a solului și subsolului;
- livrările de bunuri de pe o instalație din largul mării stabilită într-o zonă în care un alt stat membru UE are dreptul exclusiv de exploatare a fundului mării sau a subsolului respectiv către o instalație din largul mării stabilită într-o zonă în care România are dreptul exclusiv de exploatare a fundului mării sau a subsolului respectiv.

Exemplu

Consumabile trimise din România către o instalație din largul mării din Regatul Unit vor fi tratate în Regatul Unit ca o sosire din România, și în România, ca o expediție în Regatul Unit.

Piese de schimb trimise de la o instalație românească din largul mării către o instalație franceză vor fi tratate în Franța ca o sosire din România, și în România ca o expediție în Franța.

Ca **expediție** din România trebuie declarate:

- livrările de bunuri dinspre o instalație din largul mării stabilită într-o zonă în care România are dreptul exclusiv de exploatare a fundului mării sau a subsolului respectiv către alt stat membru UE;
- livrările de bunuri din România către o instalație din largul mării stabilită într-o zonă în care un alt stat membru UE are dreptul exclusiv de exploatare a fundului mării sau a subsolului respectiv;
- livrările de bunuri dinspre o instalație din largul mării stabilită într-o zonă în care România are dreptul exclusiv de exploatare a fundului mării sau a subsolului respectiv către o instalație din largul mării stabilită într-o zonă în care un alt stat membru UE are dreptul exclusiv de exploatare a fundului mării sau a subsolului respectiv.

Exemplu

Alimente trimise de la o instalație din largul mării din Regatul Unit la o instalație românească din largul mării vor fi tratate în Regatul Unit, ca o expediție în România, și în România ca o intrare din Regatul Unit.

Statele membre utilizează următoarele coduri de mărfuri pentru mărfurile livrate instalațiilor marine:

- **9931 24 00:** mărfurile de la capitolele 1-24 din NC;
- **9931 27 00:** mărfurile de la capitolul 27 din NC;
- **9931 99 00:** mărfuri clasificate în altă parte.

1. Bunurile de investiții pentru construirea sau îmbunătățirea tehnică a instalației marine sau bunurile achiziționate sau produse de instalație se înregistrează folosind codurile NC corespunzătoare.

3.2.2 Ansambluri industriale

Prin „*ansamblu industrial*” se înțelege o combinație de mașini, aparate, instalații, echipamente, instrumente și materiale care împreună constituie unități staționare de mari dimensiuni ce produc mărfuri sau furnizează servicii;

Prin „*componentă*” se înțelege o livrare destinată unui ansamblu industrial, compusă din mărfuri care aparțin toate aceleiași capitole din NC.

Statisticile comerțului între statele membre se pot referi numai la expedierile și intrările de componente utilizate pentru construirea de ansambluri industriale sau pentru reutilizarea ansamblurilor industriale.

Perioada de referință pentru livrarea componentelor (și a altor bunuri) este luna în care are loc tranzacția. Dacă anumite componente sunt livrate ca expedieri eșalonate, în termenii Art. 16 al Regulamentului (EC) No.1982/2004, ele trebuie declarate o singură dată, respectiv în luna în care are loc ultima expediție parțială a componentei. Aceasta deoarece componentele unei instalații industriale pot fi livrate la un loc sau în stare dezasamblată de-a lungul unei perioade mai mari decât o lună de referință, din motive legate de transport sau comerciale.

3.2.3 Nave și aeronave

Introducerile și expedierile de nave și aeronave trebuie raportate pentru Intrastat în momentul transferului dreptului de proprietate economică. Proprietatea economică asupra unei nave sau aeronave reprezintă dreptul unei persoane impozabile de a solicita beneficiile asociate utilizării unei nave sau aeronave în cursul unei activități economice în virtutea acceptării riscurilor asociate.

Introducerile și expedierile de nave și aeronave în vederea prelucrării sau după prelucrare sub contract trebuie raportate, dar nu și cele pentru reparații.

Țara parteneră în cazul tranzacțiilor cu nave și aeronave este:

- În cazul *introducerii*, statul membru UE care construiește nava sau aeronava, dacă aceasta este nouă și fabricată în UE. În alte situații, țara parteneră este țara / statul membru UE în care este stabilită persoana impozabilă care transferă dreptul de proprietate economică. În cazul introducerii unei nave sau aeronave în vederea

prelucrării, țara parteneră este statul membru UE în care este stabilită persoana impozabilă care exercită dreptul de proprietate economică al navei / aeronavei.

- În cazul *expedierii*, statul membru UE în care este stabilită persoana impozabilă căreia i se transferă dreptul de proprietate economică. În cazul expedierii unei nave sau aeronave după prelucrare, țara parteneră este statul membru UE care efectuează operațiunea de prelucrare.

Următoarele tranzacții trebuie raportate pentru sistemul Intrastat:

- Cedarea dreptului de proprietate economică asupra unei nave sau aeronave din partea unei persoane impozabile dintr-un alt stat membru UE către o persoană impozabilă din România. Tranzacția menționată este tratată ca o *introducere*;
- Cedarea dreptului de proprietate economică asupra unei nave sau aeronave din partea unei persoane impozabile din România către o persoană impozabilă dintr-un alt stat membru UE. Tranzacția menționată este tratată ca o *expediere*. Dacă nava sau aeronava este nouă, expedierile sunt înregistrate în acest stat membru UE care produce nava sau aeronava;
- Expedierea / introducerea unei nave sau aeronave în vederea prelucrării sau introducerea / expedierea după prelucrare.

3.2.4 Produse marine

Produsele marine se referă la produsele pescărești, mineralele, resturile și toate celelalte produse care nu au fost încă debarcate de către navele maritime. Produsele marine care au fost capturate în apele extra-teritoriale și vândute în porturile UE sau către alte nave UE trebuie raportate pentru Intrastat ca și *expedieri*. Produsele marine care au fost cumpărate în porturile UE sau de la vase UE trebuie raportate pentru Intrastat ca și *introduceri*. Produsele marine sunt considerate ca aparținând statului membru unde este stabilită persoana impozabilă care exercită dreptul de proprietate economică a navei.

Principiile ce stau la baza raportării produselor marine sunt următoarele:

- **Definiția țării partenere:** Captura de produse marine va fi atribuită țării în care este stabilită persoana impozabilă care își exercită dreptul de proprietate economică a navei. De reținut este faptul că țara nu este determinată de locul capturii produsului

piscicol. Indiferent de locul capturii (apele teritoriale sau zona economică aparținând țării pavilionului, apele internaționale sau apele unei țări străine), naționalitatea capturii este dată de naționalitatea persoanei impozabile care își exercită dreptul de proprietate economică a navei.

- **Fluxul comercial:** Pentru sistemul Intrastat vor fi înregistrate ambele fluxuri, expedierea și introducerea.
 - *Introducerea* va fi raportată atunci când un vas din alt stat membru debarcă produse marine în România sau când acestea sunt achiziționate de către nave aparținând României de la nave aparținând altui stat membru.
 - *Expedierea* va fi raportată atunci când un vas ce aparține României debarcă produse marine în portul altui stat membru sau când acestea sunt achiziționate de către nave aparținând altui stat membru de la nave aparținând României.

3.2.5 Aprovizionarea navelor și aeronavelor

Expedierile către nave și aeronave se referă la livrările de bunuri (ex. mâncare) pentru echipaj și pasageri, precum și la bunurile necesare în vederea funcționării motoarelor, mașinilor și a altor echipamente de pe nave și aeronave (ex. combustibil, ulei, lubrifianți etc.). Nava sau aeronava se consideră că aparține aceluia stat membru în care este stabilită persoana fizică sau juridică ce își exercită dreptul de proprietate economică asupra navei sau aeronavei.

Statisticile referitoare la comerțul cu bunuri între statele membre cuprind numai expedierile de provizii (bunuri pentru echipaj și pasageri), combustibil, ulei și alte bunuri livrate de pe teritoriul statului membru raportor către nave și aeronave aparținând altui stat membru. Statul membru de destinație este statul membru în care este stabilită persoana fizică sau juridică ce își exercită dreptul de proprietate economică asupra navei sau aeronavei aprovizionată.

Livrarea de bunuri și echipamente de folosință îndelungată, care rămân pe navă sau aeronavă trebuie să fie raportate în conformitate cu declarația Intrastat folosind codul NC corespunzător mărfurilor. Aceasta ar putea include, de exemplu, livrarea de lenjerie de pat, de instrumente muzicale pentru muzicienii de pe navă, televizoare pentru cabine sau alte bunuri de folosință îndelungată. Bunurile care vor fi vândute

persoanelor fizice și care nu sunt consumate în mod necesar la bord (magazinele scutite de impozit), nu ar trebui să fie raportate ca livrări către nave și aeronave. Ar putea include parfumuri, ceasuri, jucării, etc, care trebuie să fie declarate cu codul de produs respectiv, deoarece acestea nu sunt bunuri vizate de definiția de mărfuri livrate către nave și aeronave.

Prevederi simplificate pentru expedierea de bunuri se aplică numai pentru sistemul Intrastat. În plus, obligația de raportare se referă numai la expedieri de bunuri, respectiv aprovizionarea cu bunuri de consum în porturi / aeroporturi străine a navelor și aeronavelor al căror proprietar economic este stabilit în statul membru de raportare nu trebuie raportată ca introducere intracomunitară de bunuri.

Statele membre utilizează următoarele coduri de mărfuri pentru mărfurile livrate navelor și aeronavelor:

- **9930 24 00:** mărfuri de la capitolele 1-24 din NC;
- **9930 27 00:** mărfuri de la capitolul 27 din NC;
- **9930 99 00:** mărfuri clasificate în altă parte.

În cazul bunurilor livrate pentru echipaj și pasageri, țara parteneră este statul membru sau țara terță unde este stabilit proprietarul economic al navei sau aeronavei. Cu toate acestea, operatorul economic responsabil cu furnizarea informațiilor s-ar putea să nu fie întotdeauna în măsură să identifice țara unde este stabilit partenerul economic al navei sau aeronavei sau chiar dacă proprietarul economic este stabilit în interiorul sau în afara UE. Se poate folosi un cod simplificat pentru țara parteneră, și anume **QR** pentru livrările intra-UE și **QS** pentru livrările extra-UE.

3.2.6 Energie electrică și gaze naturale

Introducerile și expedierile de energie electrică și gaze naturale trebuie raportate în declarația Intrastat.

Pentru statistica comerțului intra-comunitar, colectarea datelor privind energia electrică și gazele naturale devine mai dificilă datorită necorporalității bunurilor și sunt necesare prevederi suplimentare care să faciliteze cuantificarea fluxurilor comerciale. În cadrul sistemului statistic Intrastat, datele sunt colectate de la persoanele juridice, care au încheiat un contract de furnizare / achiziționare de energie

electrică / gaze naturale în urma căruia au luat naștere expedieri și / sau introduceri de energie electrică / gaze naturale peste frontiera națională a României.

Exemple:

- Un operator economic **A** din România a încheiat un contract de furnizare energie electrică cu firma **B** din Germania:

Cazul 1: *se cunoaște locul livrării energiei electrice:* energia electrică este livrată din România în Regatul Unit. În acest caz, în declarația Intrastat se va raporta ca țară de destinație - Regatul Unit (statul membru unde se livrează energia electrică), indiferent de locul pe unde energia electrică traversează frontiera națională a României. Condiția esențială ce trebuie îndeplinită pentru ca tranzacțiile cu energie electrică să fie raportate în declarația statistică Intrastat este ca bunurile să traverseze frontiera națională a României.

Cazul 2: *locul livrării energiei electrice este un stat membru UE dar nu se cunoaște exact care este acest stat.* În acest caz, în declarația Intrastat se va raporta ca țară de destinație, statul membru de contract (în exemplul nostru, Germania) indiferent de locul pe unde energia electrică traversează frontiera națională a României. Condiția esențială ce trebuie îndeplinită pentru ca tranzacțiile cu energie electrică să fie raportate în declarația statistică Intrastat este ca bunurile să traverseze frontiera națională a României.

3.2.7 Transporturi eşalonate

Termenul de „transporturi eşalonate” se referă la introducerile și expedierile de bunuri (utilaje, echipamente, vehicule) care din motive comerciale sau legate de transport au fost demontate în mai multe părți componente ce urmează a fi livrate în transporturi eşalonate pe durata mai multor perioade de raportare.

Datele referitoare la introducerile și expedierile eşalonate se raportează o singură dată, respectiv numai în luna ultimei introduceri sau expedieri.

Bunul trebuie declarat pe codul NC8 aferent întregului ansamblu iar valoarea va fi valoarea totală a acestuia. Dacă valoarea bunului este exprimată în altă monedă decât Leu, valoarea trebuie transformată în Lei. Transformarea are la bază cursul de schimb stabilit de BNR din ziua în care a sosit ultima componentă a bunului. Această regulă se aplică chiar dacă au loc plăți în etape, cum ar fi depozite, plăți în curs de desfășurare sau plăți finale.

Obiectivul prevederilor referitoare la expedierile eşalonate este acela de a simplifica declaraţia pentru furnizorul de informaţii statistice. Un furnizor de informaţii statistice are posibilitatea de a agrega mai multe mişcări într-o singură înregistrare, în luna ultimei expedieri.

În orice situaţie trebuie îndeplinite următoarele condiţii:

- Expedierea are loc între un singur expeditor şi un singur destinatar;
- Întârzierea între prima şi ultima expediere este cauzată numai de motive ce țin de logistică;
- În momentul asamblării, toate componentele trebuie să formeze un singur bun ce poate fi clasificat sub un singur cod NC8.

Prin urmare, următoarele tranzacţii nu pot fi raportate drept transporturi eşalonate:

- Mişcările de stocuri
- Componentele ce primesc o altă utilizare
- Aprovizionarea cu piese de schimb.

3.2.8 Echipamente (bunuri) militare

Produsele militare reprezintă toate bunurile destinate pentru uz militar, de exemplu: arme, camioane militare, maşini, avioane, combustibil sau orice bunuri pentru forţele armate.

Schimbul de bunuri reprezentând echipamente (bunuri) militare între statele membre UE face obiectul raportării Intrastat, raportare supusă regulilor generale.

3.2.9 Deşeuri

Deşeurile obţinute în urma procesului de fabricaţie, cum ar fi deşeurile rezultate în urma prelucrării zahărului, cenuşă şi alte deşeuri rezultate în urma prelucrării fierului sau oţelului, deşeuri şi resturi din plastic, deşeuri şi resturi feroase, vândute sau achiziţionate, sunt tratate ca orice alte bunuri. Mişcările deşeurilor ce nu sunt comercializate, în special gunoi şi moloz din construcţii sunt considerate drept mişcări specifice şi se declară pentru Intrastat.

3.2.10 Nave spațiale

Navele spațiale sunt dispozitivele care se deplasează în spațiu (ex. sateliți), deasupra atmosferei terestre.

Drepturile de proprietate asupra unei nave spațiale aparțin persoanei fizice sau juridice ce își exercită dreptul de proprietate economică a unei nave spațiale.

Următoarele activități trebuie declarate pentru Intrastat:

- Expedierile și introducerile de nave spațiale înainte sau după prelucrarea sub contract.
- Lansarea în spațiu a unei nave care a făcut obiectul unui transfer al dreptului de proprietate de la o entitate fizică sau juridică stabilită într-un stat membru A către o entitate fizică sau juridică stabilită în alt stat membru B poate fi considerată drept:
 - o *Expediere* în statul membru A unde a fost construită nava spațială;
 - o *Introducere* în statul membru B unde este stabilit noul proprietar.

3.2.11 Livrări parțiale

Livrările parțiale se referă la expedierile de bunuri cărora le este alocat un singur cod, în general aparate și dispozitive livrate și pe cât posibil facturate în câteva etape, din motive cum ar fi de exemplu cele legate de tehnologia de transport.

Livrările parțiale sunt declarate în perioada de referință în care bunurile au fost introduse sau expediate în / din România, indiferent de momentul facturării.

Valoarea declarată va fi valoarea bunurilor introduse / expediate în perioada de referință iar **codul de natura tranzacției este 1.1**.

3.2.12 Software și licențe

Software-ul și licențele se raportează sub codul NC al suportului de informații.

Pentru Intrastat următoarele **vor fi raportate**:

- Software realizat pentru uz general sau comercial sau seturi conținând dischete sau CD-ROM-uri cu date puse la dispoziție pentru uz general sau comercial, însoțite sau nu de un manual al utilizatorului (achiziționarea soft-ului Windows 2xxx, Linux și Mac. Se va raporta valoarea totală (suport CD/DVD/USB + software).

Termenul *"uz general sau comercial"* se referă la produse (de exemplu CD-ROM-uri) ce conțin stocat software-ul pentru computer (de ex. sistemul de operare) și / sau datele disponibile public oricărui utilizator care pot fi cumpărate *"off-the-shelf"* de la furnizor. Aceste elemente sunt de obicei produse într-o formă standard pentru a efectua aceleași aplicații sau funcții și pot fi livrate cu un manual și licență software. Aceste mărfuri trebuie să fie înregistrate sub codul NC al suportului de informații.

- Hardware vândut împreună cu software și licențele de software: de exemplu achiziționarea unui PC echipat cu software și licențe. În acest caz, se va raporta valoarea totală a bunurilor (hardware + suport/software/licențe software) sub codul NC al hardware-ului.

- Livrările/achizițiile ulterioare de update-uri pentru un software de uz general: de exemplu, update pentru un software în situația în care costul pentru update nu a fost inclus în factura care a însoțit software-ul în momentul achiziționării / vânzării, se vor raporta la Intrastat numai dacă acestea sunt însoțite de o mișcare fizică a unui bun (de exemplu livrarea pe un CD).

- Casete audio și video înregistrate pentru scopuri generale sau comerciale.

- Carduri bancare, carduri de fidelizare sau de tip reducere-discount, alte tipuri de carduri.

Următoarele tipuri de software și mediu informatic **nu trebuie raportate** pentru Intrastat:

- Dischete sau CD-ROM-uri ce stochează software și / sau date realizate la comandă;

- Expedierile / introducerile adiționale de update-uri pentru un software de uz general: de exemplu, update-ul unui software în situația în care costul pentru update a fost deja inclus în factura care a însoțit software-ul în momentul achiziționării / vânzării, nu se vor raporta la Intrastat;

- Casete audio și video conținând înregistrări originale tip master, destinate multiplicării;

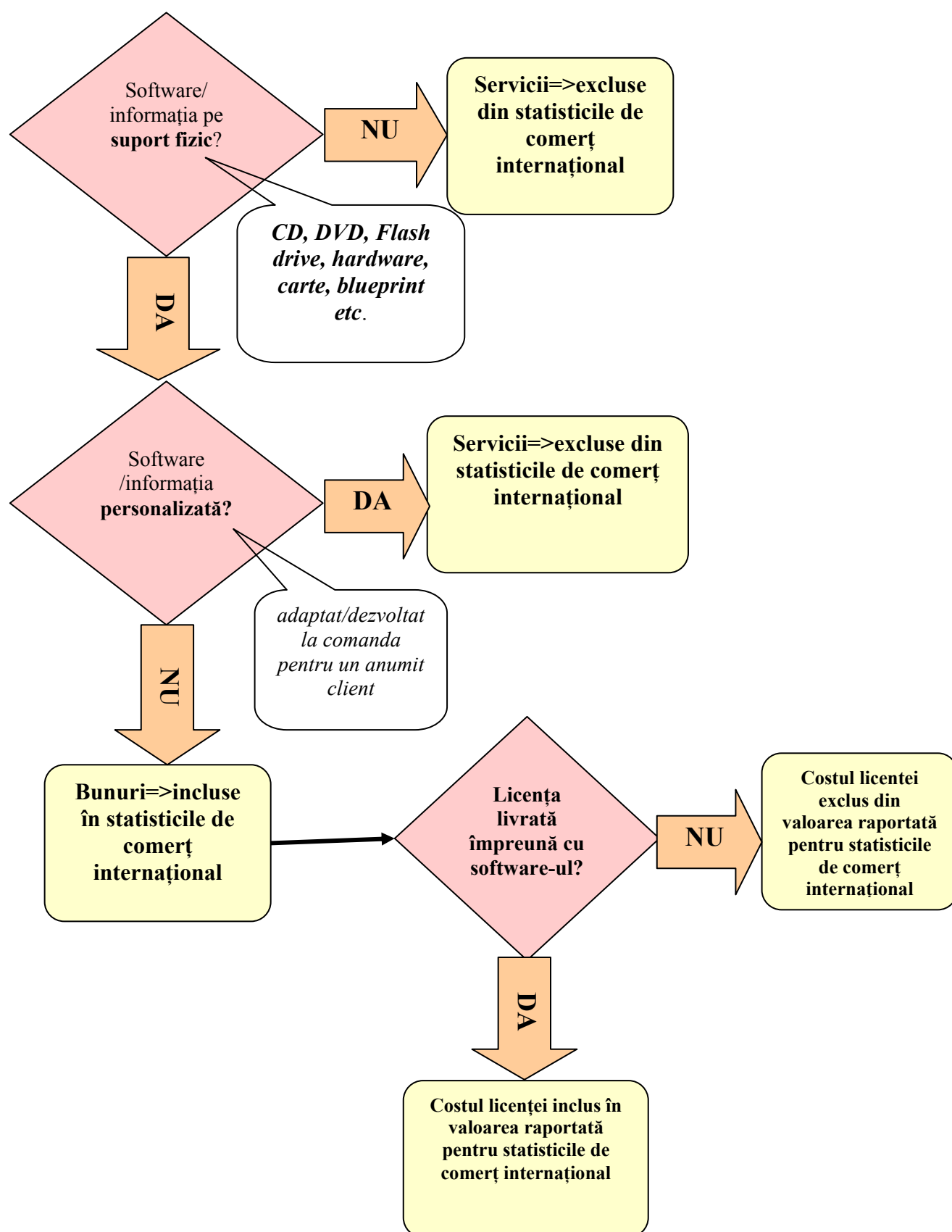
- Expedierile / introducerile de software care nu sunt însoțite de o mișcare fizică a bunurilor: de exemplu achiziționarea / livrarea de licențe adiționale care se referă la

un software achiziționat / livrat anterior și care nu sunt însoțite de o mișcare fizică de bunuri, livrarea de software prin Internet sau primirea acestora pe e-mail, nu se vor raporta la Intrastat;

- Expedierile/introducerile de software împreună cu un contract de mentenanță: serviciile de mentenanță nu vor fi raportate dacă ele fac obiectul unui contract și sunt evidențiate individual pe factură.

- Software la cererea clientului etc. Suporturile de informații personalizate (cum ar fi dischete, CD-ROM-uri) care conțin software sau alte informații personalizate realizate la comandă pentru un anumit client sunt excluse din statisticile de comerț internațional cu bunuri, dar sunt înregistrate ca servicii. Software personalizat se referă la software-ul care este dezvoltat la comandă pentru un anumit client și realizat pentru cerințe speciale, fie ca programe unice sau adaptări la programe standard. Alte informații personalizate includ planuri personalizate, audio și video conținând înregistrări originale ("benzi master"), proiectele autorilor de cărți și schimburile de date și conturi între companii.

- Aplicațiile software descărcate de pe Internet sau primite pe e-mail contra cost intră în sfera serviciilor și nu trebuie raportate pentru Intrastat (e-commerce, e-market).

4 Comerț triunghiular

Termenul „comerț triunghiular” este folosit atunci când se face referire la tranzacții între România și alt stat membru, în condițiile în care inițiatorul tranzacției are sediul în alt stat membru. Indiferent de aranjamentele financiare și de facturare ce au loc în astfel de cazuri, *declarația Intrastat trebuie făcută în conformitate cu mișcarea fizică a bunurilor*. În cazul în care bunurile nu intră sau părăsesc fizic România, nu este necesară o declarație, dar aceasta va fi solicitată în țara membră UE de expediere sau introducere. Prin urmare, fără a ține seama de modul în care este organizată transmiterea sau plata facturii, în raportarea Intrastat va fi cuprins numai fluxul efectiv al bunurilor. Dacă un bun nu a intrat sau părăsit teritoriul unui stat membru UE, acesta nu va fi raportat în respectivul stat membru.

În comerțul triunghiular sunt implicate 3 părți: expeditorul / vânzătorul inițial, operatorul economic intermediar și destinatarul / cumpărătorul final. Bunurile pleacă direct de la vânzătorul inițial către cumpărătorul final. În comerțul triunghiular există numeroase situații în care o tranzacție este realizată cu implicarea a trei operatori economici în două sau chiar trei țări, existând posibilitatea ca una din ele să nu fie stat membru UE. Prin urmare există multe variante, care sunt o combinație a cazurilor prezentate mai jos.

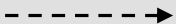
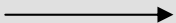
Pentru diagramele din această secțiune, sunt utilizate următoarele litere și săgeți:

A, B, C: 3 state membre UE diferite

X: țară ce nu aparține UE (ex. SUA)

A1, A2, B1, B2, C1, C2, ...: operatori economici din **A, B, C, ..**

X1, X2 : operatori economici din țara **X**

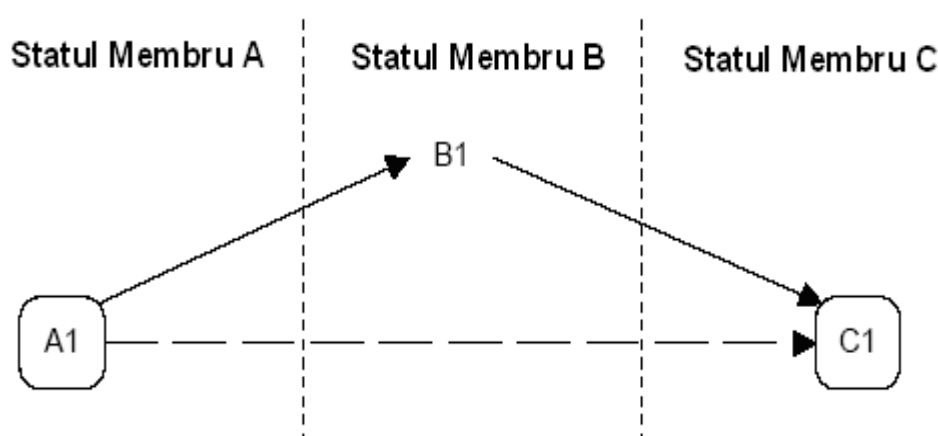
	Mișcările bunurilor
	Mișcările facturii
	Operatorul economic

4.1 Comerț triunghiular între statele membre UE

Comerțul triunghiular cu trei state membre UE este cunoscut drept comerț triunghiular „real”.

Exemplu– Comerț triunghiular (3 state membre UE)

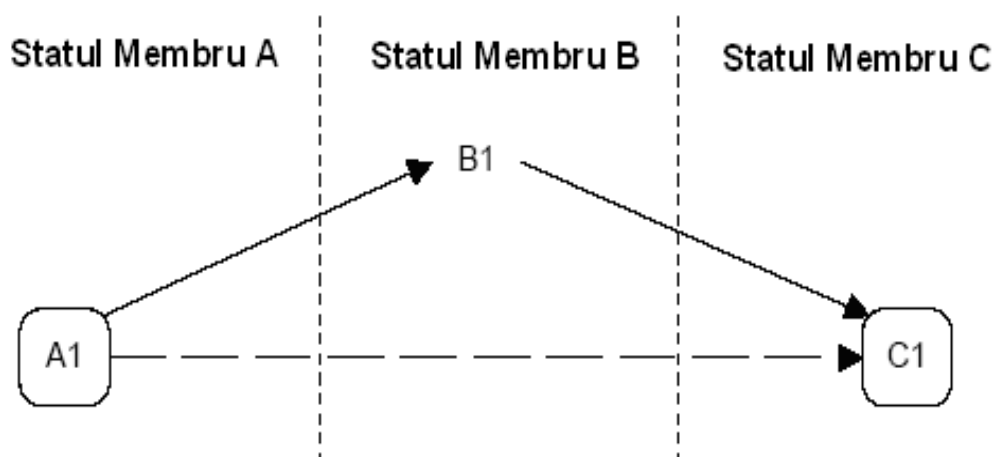
Un operator economic în statul membru B (**B1**) cumpără bunuri de la **A1** în statul membru A și le vinde către **C1** în statul membru C. Factura pleacă de la **A1** către **B1** și de la **B1** către **C1**. Bunurile pleacă direct de la **A1** către **C1**. Operatorul economic **A1** din statul membru A transmite pentru această expediție o declarație Intrastat. Țara de destinație este statul membru C. Operatorul economic **A1** trebuie să transmită o declarație Intrastat pentru expedierile din statul membru A, iar operatorul economic **C1**, pentru introducerile în statul membru C. Operatorul economic **B1** nu trebuie să raporteze pentru Intrastat această tranzacție de bunuri în statul membru B, din moment ce bunurile nu au trecut niciodată prin B.

Situație fără identificare pentru scopuri TVA: aplicarea regulii de simplificare pentru comerțul triunghiular (transportul în relația A1-B1).

Exemplu

Un operator economic în statul membru B (**B1**) cumpără bunuri de la **A1** în statul membru A și le vinde către **C1** în statul membru C. Factura pleacă de la **A1** către **B1** și de la **B1** către **C1**. Bunurile pleacă direct de la **A1** către **C1**.

În acest caz, există o *declarație Intrastat* pentru mișcarea A1-C1: **A1** în statul membru A trebuie să declare expediere cu statul membru de destinație C, **B1** în statul membru B nu are nimic de declarat (nu există mișcare a bunurilor) iar **C1** în statul membru C trebuie să declare introducere cu statul membru de expediere A.

Pentru *scopuri fiscale*, **B1** va declara această tranzacție în declarația recapitulativă (formular 390 – VIES). Astfel poate fi explicată diferența între declarația de TVA și declarația Intrastat pentru **B1**. În acest caz, Intrastat va fi mai mic decât TVA pentru ambele fluxuri din **B1**.

Situație cu identificare pentru scopuri TVA în statul membru de expedie/introducere.

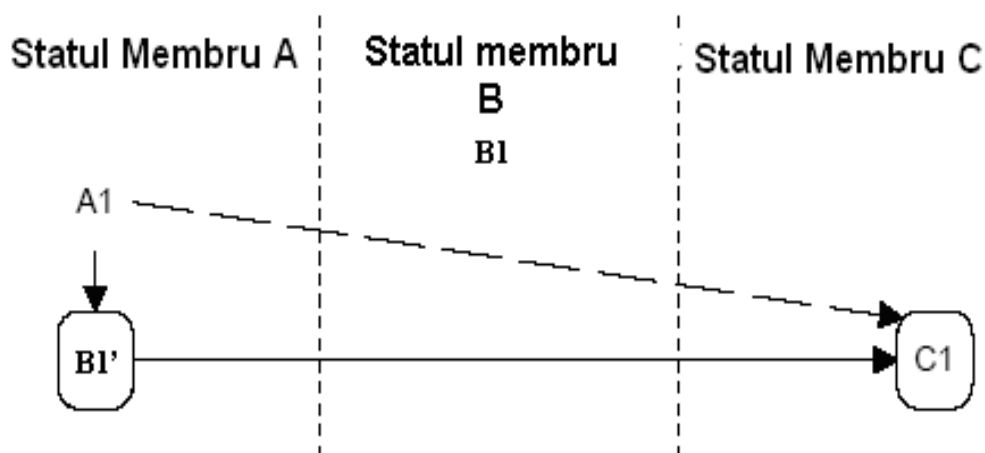
Înregistrarea pentru scopuri TVA se poate face direct sau numind un reprezentant fiscal. Operatorii economici ce nu fac parte din UE nu pot opta pentru înregistrarea directă pentru TVA.

Reprezentant fiscal / înregistrarea directă în scopuri de TVA în statul membru de expediere (transport în relația B1-C1)

Exemplu

Intermediarul în statul membru B (**B1**) numește un reprezentant fiscal în statul membru A sau se înregistrează direct pentru TVA. Vom numi reprezentantul fiscal sau persoana înregistrată direct pentru TVA, **B1'**. Factura pleacă de la **A1** către **B1'** în

statul membru A care la rândul său, emite o factură către **C1** în statul membru C. Bunurile pleacă direct din **A1** către **C1**.

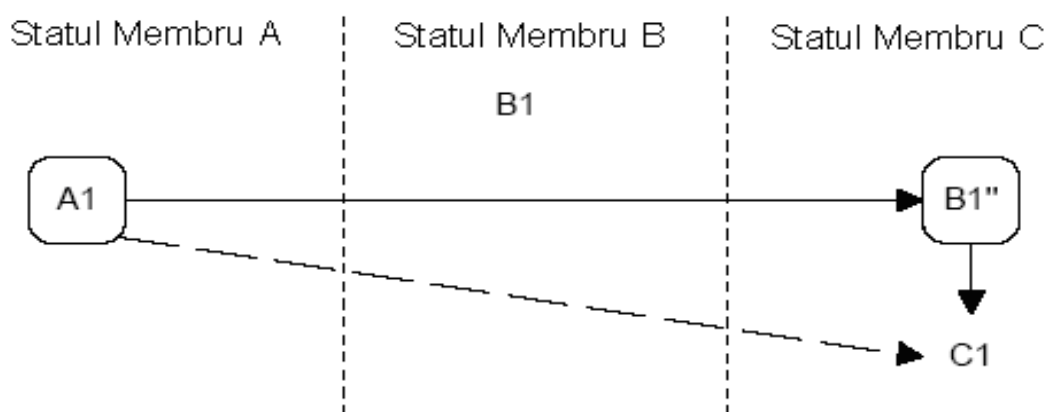

În acest caz, există o declarație Intrastat pentru mișcarea A1-C1: **A1** în statul membru A și **B1** în statul membru B nu au nimic de declarat, **B1'** în statul membru A trebuie să declare expediere cu statul membru de destinație C, iar **C1** în statul membru C trebuie să declare introducerea din statul membru de origine A.

Reprezentant fiscal / persoană înregistrată direct pentru TVA în statul membru de destinație (transport în relația A1-B1)

Exemplu

Intermediarul în statul membru B (**B1**) numește un reprezentant fiscal în statul membru C sau se înregistrează direct pentru TVA. Vom numi reprezentantul fiscal sau persoana înregistrată direct pentru TVA, **B1''**. Factura pleacă direct de la **A1** către **B1''** care apoi transmite o factură către **C1**. Oricum, bunurile pleacă direct din **A1** către **C1**.

În acest caz, există o declarație Intrastat pentru mișcarea A1-C1: **A1** în statul membru A trebuie să declare expediere cu statul membru de destinație C, **B1** în statul membru B nu are nimic de declarat, **B1''** în statul membru C trebuie să declare introducere cu statul membru de expediere A, iar **C1** în statul membru C nu are nimic de declarat.

4.2 Comerț triunghiular cu implicarea statelor terțe

Comerțul triunghiular poate afecta comparațiile comerțului intra și extra-UE. Un exemplu ce ilustrează problema legată de mișcările indirecte în care sunt implicate țări ce nu sunt membre UE este prezentat mai jos. Fenomenul descris este cunoscut drept efectul "Rotterdam".

Exemplu

Bunurile japoneze sunt importate în Europa; sunt puse în liberă circulație în Olanda și apoi expediate către România (stat membru de consum). Pentru asemenea operație, vor avea loc următoarele înregistrări:

Pentru statistica comunitară sunt înregistrate trei operații:

- Importul bunurilor originare din Japonia (cu Olanda ca stat membru declarant, din moment ce declarația vamală este întocmită acolo);
- Expediere (intra) din Olanda în România;
- Introducere (intra) în România.

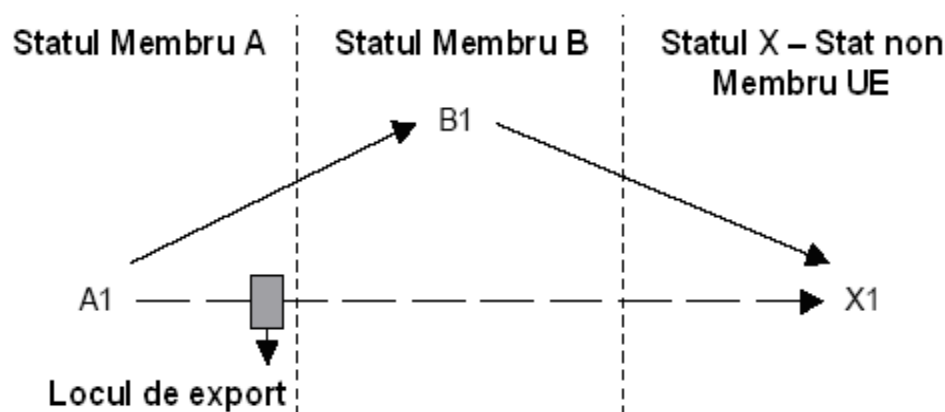
Pentru statistica națională a Olandei nu este înregistrată nicio tranzacție, întrucât importul din Japonia și expedierea către România sunt privite drept tranzit.

În declarația Intrastat din România se va înregistra Japonia ca țară de origine și Olanda ca țară de expediere.

Țara de destinație nu este un stat membru UE

Exemplu

Operatorul economic **B1** în statul membru B cumpără bunuri de la operatorul economic **A1** din statul membru A și le vinde către operatorul **X1** într-un stat X ce nu este membru UE. Bunurile pleacă direct de la **A1** către **X1**.

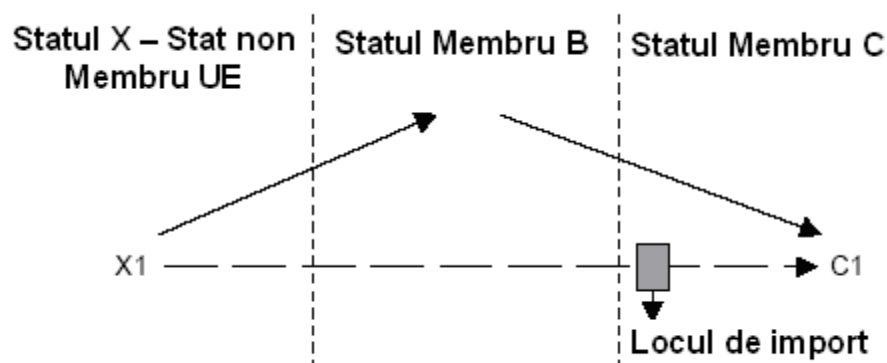
În acest caz, **A1** acționează ca exportator. **A1** trebuie să completeze o declarație vamală de export. Pentru **B1** este suficient să primească o copie a acestui document. Nici **B1**, nici **A1** nu trebuie să declare această mișcare de bunuri pentru Intrastat, chiar dacă există o factură emisă de **A1** către **B1**.

În acest caz, nu trebuie completată nicio declarație Intrastat.

Țara de expediere nu este un stat membru UE

Exemplu

B1 în statul membru B cumpără bunuri de la operatorul **X1** din statul non-membru UE, X și le vinde către **C1** în statul membru C. Bunurile pleacă direct de la **X1** către **C1**.

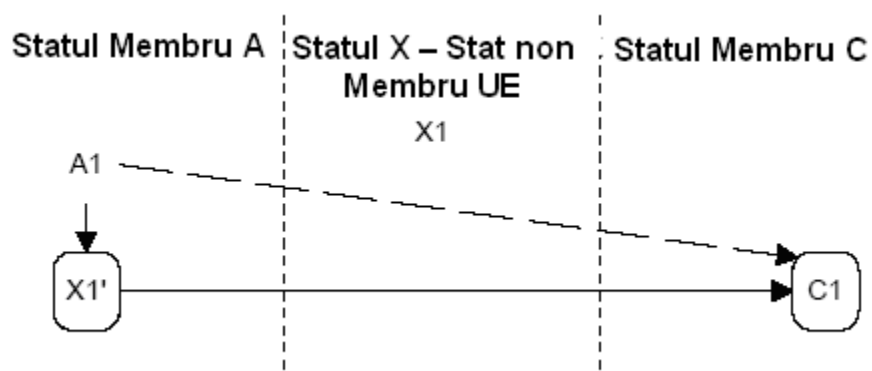
C1 este raportat drept destinatar la momentul importului și trebuie să completeze o declarație vamală de import. În acest caz este suficient pentru **B1** să primească o copie a acestui document. Nici **B1**, nici **C1** nu trebuie să declare aceste mișcări de bunuri pentru Intrastat, chiar dacă există o factură emisă de **B1** către **C1**.

Țara intermediară este un stat non-membru UE

Exemplu

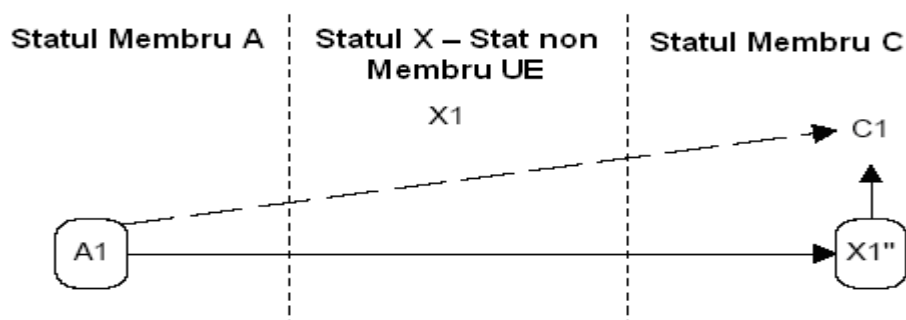
Țara operatorului intermediar (**X**) este un stat non-membru UE. Operatorul intermediar (**X1**) este obligat să aibă un reprezentant fiscal în statul membru de expediție a bunurilor (dacă transportul este o condiție a relației contractuale X1-C1) sau în statul membru de destinație a bunurilor (dacă transportul este o condiție a relației A1 - X1).

a) Situația în care reprezentantul fiscal este din statul membru A (= X1')

În acest caz, există o declarație Intrastat pentru mișcarea A1-C1: **A1** nu are nimic de declarat, **X1'** trebuie să declare expediție cu statul membru de destinație C, iar **C1** trebuie să declare introducere cu statul membru de origine A.

b) Situația în care reprezentantul fiscal este din statul membru C (= X1'')

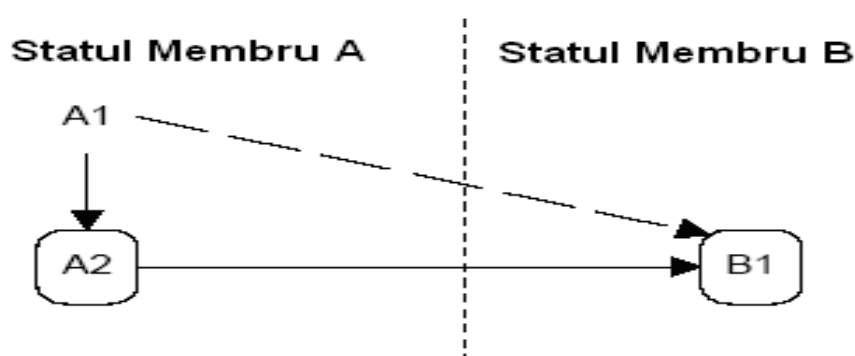
În acest caz, există o declarație Intrastat pentru mișcarea A1-C1: **A1** în statul membru A trebuie să declare expediție cu statul membru C, **X1''** trebuie să declare introducere cu statul membru de expediție A, în timp ce operatorul **C1** în statul membru C nu are nimic de declarat.

4.3 Comerț triunghiular între două state membre în loc de trei

Cu mișcarea bunurilor între două state membre

Cazul 1:

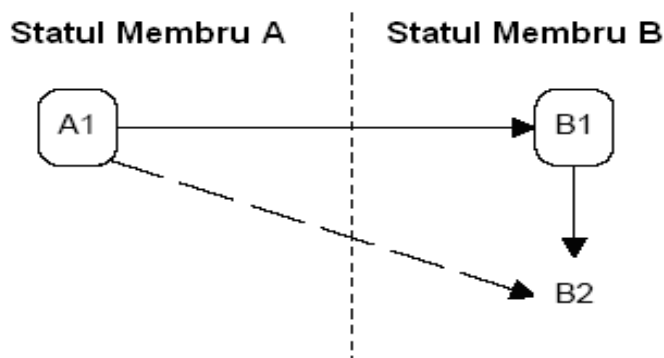
A2 cumpără bunuri de la **A1** în statul membru A. **A2** vinde aceste bunuri către **B1** în statul membru B. Bunurile pleacă direct de la **A1** către **B1**.

În acest caz, există o declarație Intrastat pentru mișcarea A1-B1: **A1** în statul membru A nu trebuie să declare nimic pentru Intrastat, **A2** în statul membru A trebuie să declare expediție cu statul membru de destinație B, în timp ce **B1** în statul membru B trebuie să declare introducere cu statul membru de expediție A.

Cazul 2:

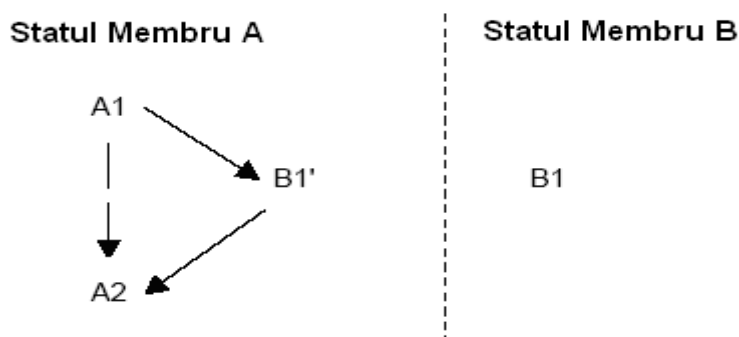
B1 cumpără bunuri de la **A1** în statul membru A. **B1** vinde aceste bunuri către **B2** în statul membru B. Bunurile pleacă direct de la **A1** către **B2**.

În acest caz, există o declarație Intrastat pentru mișcarea A1-B2: **A1** în statul membru A trebuie să declare expediere cu statul membru de destinație B, **B1** în statul membru B trebuie să declare introducere cu statul membru de expediție A, în timp ce **B2** în statul membru B nu are nimic de declarat.

Fără mișcare de bunuri între două state membre

A1 în statul membru A vinde bunuri către **B1** în statul membru B. **B1** vinde aceste bunuri către **A2** în statul membru A. Bunurile sunt trimise direct de la **A1** către **A2**. Intermediarul (**B1**) trebuie să se înregistreze pentru TVA în statul membru A. Vom numi reprezentantul fiscal sau persoana înregistrată direct pentru TVA în statul membru A, **B1'**. În acest caz, nu trebuie declarat nimic pentru Intrastat, deoarece bunurile nu au părăsit statul membru A.

În acest caz, nu se declară nimic pentru Intrastat.

5 Activitatea de prelucrare a bunurilor

5.1 Aspecte generale

Prelucrarea bunurilor reprezintă operațiuni (transformare, construire, asamblare, îmbunătățire, renovare, modificare etc.) desfășurate în scopul obținerii unui produs nou sau îmbunătățit în mod semnificativ.

Diferența dintre „**prelucrare**” și „**reparație**” constă în faptul că reparația presupune „*restaurarea*” bunurilor la condiția și funcțiunile lor originale. Obiectivul operațiunilor de reparare este reprezentat de întreținerea bunurilor în starea lor de funcționare; aceste operațiuni pot fi de reconstruire, înlocuire sau îmbunătățire, însă nu presupun modificarea naturii bunurilor sub nici o formă.

Exemple:

- **Prelucrare**

- Asamblare / reconstrucție de bunuri după transport;
- Conservare (de ex. prin adaos de conservanți);
- Tratamente (de ex. împotriva paraziților);
- Amestecarea diferitelor bunuri de calități diferite în scopul obținerii unor bunuri de o nouă calitate;
- Îmbutelierea lichidelor (de ex. vinul din butoaie);
- Transformarea materialelor textile în produse (de ex. îmbrăcăminte, genți, perdele);
- Diluarea sau concentrarea lichidelor (de ex. sucurile de fructe);
- Prelucrare chimică a produselor farmaceutice, industriale;
- Asamblarea părților componente/subansamblurilor de nave și aeronave.

- **Reparație**

- Simpla înlocuire a unei părți dintr-un produs reprezintă o operațiune de reparare. Pe de altă parte, dacă această operațiune are ca rezultat un produs îmbunătățit, va fi considerată o prelucrare.

- Repararea bunurilor deteriorate în timpul transportului;
- Revopsirea bunurilor va fi considerată o reparare. Însă, vopsirea bunurilor nevopsite inițial va fi tratată ca o prelucrare de bunuri.
- Încărcarea bateriilor.

- Servicii

- Pentru aeronave, activitățile de întreținere tehnică desfășurate ca urmare a cerințelor legale (de ex. controale, înlocuiri periodice obligatorii);
- Activități de ascuțire, simpla măcinare, șlefuire sau tăiere;
- Activități de călcare, spălare, uscare, curățare;
- Activități de împachetare de bunuri și etichetare;
- Activități de sortare, strecurare, cântărire, divizare și filtrare a bunurilor.
- Activități de calibrare, testare, ajustare, reglare sau certificare de bunuri (de exemplu: avioane, mașini, aparate, vehicule).

Pentru sistemul Intrastat, vor fi declarate doar operațiunile de prelucrare; reparațiile de bunuri precum și serviciile prestate nu vor fi declarate.

Activitățile de prelucrare bilaterală a bunurilor presupun existența a doi operatori economici situați în două state membre distincte, respectiv operatorul economic care expediază bunuri în vederea prelucrării și operatorul economic care prelucrează respectivele bunuri. În acest caz, există o mișcare a bunurilor „*dus-întors*” (înainte de prelucrare și după prelucrare) între aceiași operatori economici și aceleași state membre.

Există multe cazuri particulare ale acestui tip de operațiuni. Acest capitol prezintă aceste cazuri precum și obligațiile de raportare în sistemul Intrastat.

Pentru a determina cine trebuie să întocmească declarația Intrastat pentru mișcările de bunuri în vederea prelucrării și/sau după prelucrarea acestora, în statele membre implicate în aceste tipuri de operațiuni, trebuie luate în considerare următoarele:

- *Legislația TVA:*

Regula generală TVA este aceea că operațiunea de prelucrare este taxată în țara unde aceasta este realizată. De aceea proprietarul bunurilor trebuie să fie înregistrat pentru

TVA în acest stat membru. Înregistrarea pentru plata TVA poate fi făcută direct sau prin numirea unui reprezentant fiscal.

Există însă o **regulă de simplificare** a regulii generale TVA care poate fi aplicată **numai dacă bunurile părăsesc statul membru în care prelucrarea a avut loc**. În acest caz, proprietarul bunurilor comunică un număr de înregistrare TVA aparținând altui stat membru decât cel unde a fost realizată activitatea de prelucrare; prin urmare, activitatea nu este taxată în statul membru unde aceasta a avut loc, ci în statul membru care a stabilit numărul de înregistrare TVA.

- *Consecințele pentru Intrastat:*

Dacă proprietarul bunurilor lucrează cu un reprezentant fiscal sau este înregistrat direct pentru TVA în statul membru al operatorului economic care realizează activitatea de prelucrare (și care va emite factură pentru activitatea de prelucrare), reprezentantul fiscal sau persoana înregistrată direct pentru TVA înregistrează ea însăși în declarația Intrastat toate mișcările încrucișate pentru bunurile prelucrate în statul membru al operatorului economic care realizează activitatea de prelucrare (*ex. în locul operatorului economic care realizează activitatea de prelucrare care de fapt primește și/sau trimite bunurile*).

Un operator economic care realizează activitate de prelucrare trebuie să declare pentru Intrastat numai mișcările bunurilor pentru care facturează această activitate către un operator economic din alt stat membru UE (ex. pentru un număr TVA în alt stat membru UE).

Nu toate mișcările bunurilor „*pentru*” și „*după*” prelucrarea bunurilor pot fi declarate cu codul de tranzacție **4** sau codul de tranzacție **5**.

Pentru a utiliza codurile de tranzacție **4** și **5**, trebuie îndeplinite următoarele 2 condiții:

1. Să nu existe un transfer intenționat al dreptului de proprietate între un operator economic din statul membru unde se face declararea și un operator economic din altă țară.
2. Să existe întotdeauna o introducere de bunuri urmată de o mișcare ulterioară de expediere către statul membru declarant sau invers (declararea acestor mișcări nu trebuie neapărat făcută de același declarant Intrastat).

În cazul în care pentru o parte din materialele care urmează să fie prelucrate nu are loc transferul dreptului de proprietate, iar pentru o parte are loc transferul dreptului de proprietate, pentru sistemul Intrastat se va declara astfel:

- dacă valoarea materialelor furnizate de către beneficiarul bunurilor fără transferul dreptului de proprietate este *semnificativă*, tranzacția va fi tratată ca prelucrare sub contract și se va folosi **natura tranzacției 4.1** sau **4.2** pentru materialele în vederea prelucrării și **natura tranzacției 5.1** sau **5.2** pentru bunurile după prelucrare.
- dacă valoarea materialelor furnizate de către beneficiarul bunurilor fără transferul dreptului de proprietate este *neglijabilă*, tranzacția va fi tratată ca prelucrare în nume propriu și se va folosi pentru materialele în vederea prelucrării (cantitate neglijabilă) **natura tranzacției 9.9** iar pentru bunurile obținute după prelucrare se va folosi **natura tranzacției 1.1 (valoarea produsului obținut va conține valoarea tuturor materialelor prelucrate, inclusiv valoarea celor furnizate de către beneficiar)**.

Legenda graficelor

Următoarele litere și săgeți sunt utilizate în cadrul diagramelor din acest capitol:

A, B, C: 3 diferite state membre ale Uniunii Europene

A1, A2, B1, B2, C1, C2 etc. operatorii economici din statele A, B, C etc.

	bunuri
	factură
	declarabil pentru INTRASTAT
	procesare

În situațiile prezentate, întotdeauna sunt implicate diferite state membre ale Uniunii Europene. România poate reprezenta fiecare din statele membre (statul membru A, B sau C). Tabelul de sub diagramă prezintă cine trebuie să întocmească declarație

Intrastat în fiecare țară. Tabelul a fost realizat din punctul de vedere al obligațiilor Intrastat și TVA ale României.

Trebuie reținut faptul că acest manual nu poate fi folosit drept sursă de referință pentru legăturile între declarantul Intrastat și sistemul fiscal. INS nu este autorizat să explice legislația fiscală.

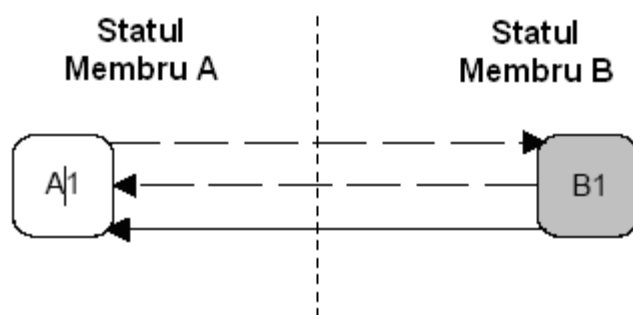
5.2 Prelucrarea bilaterală a bunurilor

Definiție

Bunurile sunt trimise temporar în vederea prelucrării în alt stat membru, iar după prelucrare ele se întorc la inițiator în statul membru al expeditorului.

Prelucrarea unilaterală a bunurilor

Operatorul economic **A1** trimite bunuri pentru prelucrare operatorului **B1** în statul membru B cu intenția de a le prelucra acolo. După prelucrare, bunurile sunt returnate lui **A1**, în statul membru de expediere. Prelucrarea are loc în numele lui **A1**. În acest caz, **A1** poate utiliza regula simplificării (după prelucrare, bunurile părăsesc țara unde a fost furnizat serviciul) și astfel comunică numărul său de înregistrare TVA operatorului **B1**. **B1** facturează activitatea de prelucrare către **A1**. Serviciul este impozabil în statul membru A.

În acest caz, există o declarație Intrastat pentru mișcările A1-B1 și B1-A1:

- **A1** în statul membru A trebuie să declare expedierea cu statul membru de destinație B (valoarea bunurilor înainte de prelucrare) și introducerea cu statul membru de origine B (valoarea bunurilor după prelucrare)

- **B1** în statul membru B trebuie să declare introducerea cu statul membru de origine A (valoarea bunurilor înainte de prelucrare) și expedierea cu statul membru de destinație A (valoarea bunurilor după prelucrare).

5.3 Prelucrarea multilaterală a bunurilor

Acestea sunt variante ale prelucrării bilaterale a bunurilor: respectiv bunurile sunt trimise către un operator economic care realizează activitatea de prelucrare (sau mai mulți) în alt stat membru și, după prelucrare, bunurile se întorc în statul membru al expeditorului sau sunt trimise într-un stat membru diferit etc.

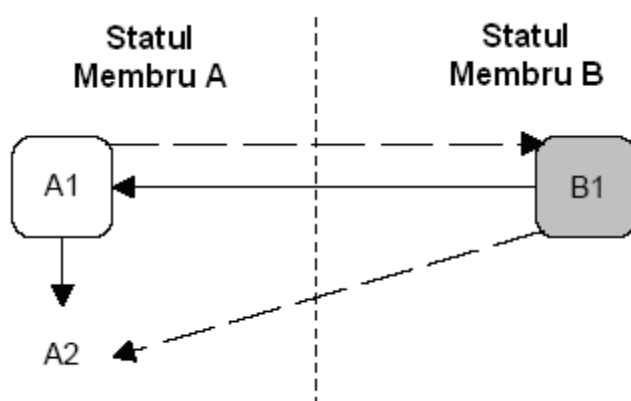
a. Bunurile sunt returnate în statul membru de expediere

Prelucrarea bunurilor o singură dată

Operatorul **A1** trimite bunuri pentru prelucrare către **B1** în statul membru B cu intenția de a le prelucra acolo. După prelucrare, bunurile sunt trimise către un client **A2** în statul membru A. Prelucrarea este făcută în numele operatorului **A1**.

În acest caz, **A1** poate folosi regula de simplificare și prin urmare, comunică numărul său TVA din statul membru A, lui **B1**. **B1** facturează serviciul pentru **A1**, iar serviciul este impozabil în statul membru A.

Livrarea bunurilor către **A2** este privită ca o tranzacție națională între **A1** și **A2** (vânzare/achiziționare) cu TVA, care este aplicabilă în statul membru A.

În acest caz, există o declarație Intrastat pentru mișcările A1-B1 și B1-A1:

- **A1** în statul membru A trebuie să declare expediere cu statul membru de destinație B (valoarea bunurilor înaintea prelucrării) și introducere cu statul membru de origine B (valoarea bunurilor după prelucrare).
- **A2** în statul membru A nu are nimic de declarat (tranzacție națională)
- **B1** în statul membru B trebuie să declare introducere cu statul membru de expediere A (valoarea bunurilor înaintea prelucrării) și expedierea cu statul membru de destinație A (valoarea bunurilor după prelucrare)

Notă: Declarația este întocmită de către **A1** și **B1**.

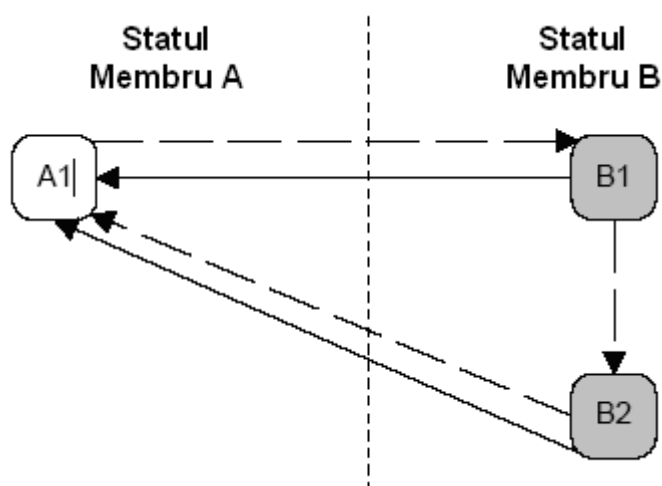
A1 în statul membru A va declara expedierea folosind codul de tranzacției **4.1**, care se folosește pentru prelucrarea bunurilor ce vor fi reintroduse în statul membru de unde au fost expediate inițial.

B1 în statul membru B va declara introducerea de bunuri sub codul de natura tranzacției **4.1** (deoarece după prelucrare, bunurile vor fi reintroduse în statul membru de unde au fost expediate inițial) iar expedierea de produse prelucrate sub codul de natura tranzacției **5.1** (deoarece bunurile prelucrate sunt reintroduse în statul membru de unde au fost expediate inițial).

Prelucrarea dublă a bunurilor

A1 trimite bunuri către **B1** pentru prima prelucrare și **B1** le trimite apoi către **B2** pentru a doua prelucrare. Produsul prelucrat este trimis de către **B2** către **A1**. În acest caz, **A1** poate folosi regula de simplificare și prin urmare, dă numărul său TVA din statul membru A către **B1**. Atât **B1** cât și **B2** facturează serviciul lui **A1**.

Serviciile sunt impozabile în statul membru A.

În acest caz se întocmește o declarație Intrastat pentru mișcările A1-B1 și B2-A1:

- **A1** în statul membru A trebuie să declare expediere cu statul membru de destinație B (valoarea bunurilor înaintea prelucrării) și introducere cu statul membru de expediere B (valoarea bunurilor după prelucrare).
- **B1** în statul membru A trebuie să declare introducere cu statul membru de expediere A (valoarea bunurilor înainte de prelucrare).
- **B2** în statul membru B trebuie să declare expediere cu statul membru de destinație A.

Notă: **A1** în statul membru A va declara expedierea sub codul de tranzacției **4.1**, care se folosește pentru prelucrarea bunurilor ce vor fi reintroduse în statul membru de unde au fost expediate inițial.

B1 în statul membru B va declara introducerea de bunuri cu codul de natura tranzacției **4.1** (deoarece după prelucrare, bunurile vor fi reintroduse în statul membru de unde au fost expediate inițial).

B2 în statul membru B va declara expedierea de produse prelucrate folosind codul de natura tranzacției **5.1** (deoarece bunurile prelucrate sunt reintroduse în statul membru de unde au fost expediate inițial).

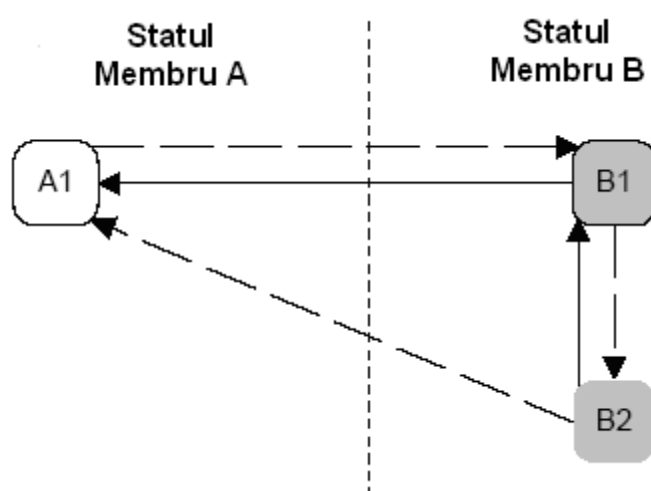
Prelucrarea dublă în care unul dintre operatorii economici care realizează activitatea de prelucrare este antreprenorul celuilalt.

Aceasta este aceeași situație cu cea de mai sus, cu diferența că operatorul **B2** (al doilea prelucrător) este antreprenorul operatorului **B1** (primul prelucrător). Prin

urmare, operatorul **B2** realizează prelucrarea în numele operatorului **B1** și trimite bunurile finisate direct către operatorul **A1**.

Declarantul în statul membru B este **B1**, întrucât se întocmește o declarație pentru operatorii **A1** și **B1**, dacă a avut loc o prelucrare a bunurilor bilaterală.

În acest caz, **A1** poate folosi regula de simplificare și prin urmare, dă numărul său TVA din statul membru A, lui **B1**. **B1** facturează serviciul pentru **A1**, iar serviciul este impozabil în statul membru A. Tranzacția între **B1** și **B2** este o tranzacție națională.

În acest caz se întocmește o declarație Intrastat pentru mișcările A1-B1 și B2-A1:

- **A1** în statul membru A trebuie să declare expediere cu statul membru de destinație B (valoarea bunurilor înaintea prelucrării) și introducere cu statul membru de expediere B (valoarea bunurilor după prelucrare).
- **B1** în statul membru B trebuie să declare introducere cu statul membru de expediere A (valoarea bunurilor înainte de prelucrare) și expediere cu statul membru de destinație A (valoarea bunurilor după prelucrare).
- **B2** în statul membru B nu are nimic de declarat.

Notă: **A1** în statul membru A va declara expedierea sub codul de tranzacției **4.1**, care se folosește pentru prelucrarea bunurilor ce vor fi reintroduse în statul membru de unde au fost expediate inițial.

B1 în statul membru B va declara expedierea de produse prelucrate folosind codul de natura tranzacției **5.1** (deoarece bunurile prelucrate sunt reintroduse în statul membru de unde au fost expediate inițial).

b. Bunurile nu sunt returnate în statul membru de expediere*Prelucrarea bunurilor făcută în numele vânzătorului*

Furnizorul trimite mai întâi bunurile către prelucrător, înainte de a le trimite către un client din străinătate; prelucrarea bunurilor este făcută în numele vânzătorului.

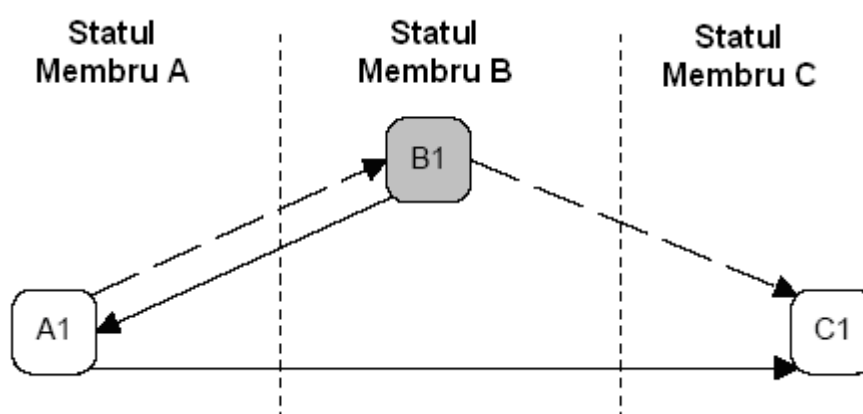
PRELUCRAREA BUNURILOR: NU ÎN STATUL MEMBRU AL CUMPĂRĂTORULUI ȘI NU ÎN STATUL MEMBRU AL VÂNZĂTORULUI (TREI STATE MEMBRE)

A1 vinde bunurile către **C1**. **A1** trimite mai întâi bunurile lui **B1** în vederea prelucrării (prelucrarea are loc în numele lui **A1**). După prelucrare, bunurile sunt trimise către statul membru C.

În acest caz:

- **A1** poate folosi regula de simplificare și prin urmare, comunică numărul său de înregistrare TVA din statul membru A, lui **B1**;
- **B1** facturează activitatea de prelucrare pentru **A1**, aceasta fiind impozabilă în statul membru A.

Aici, mișcările bunurilor pentru **A1** și **C1** sunt supuse regulilor care se aplică în cazul mișcărilor bunurilor intracomunitare.

În acest caz, există o declarație Intrastat pentru mișcările A1-B1 și B1-C1:

- **A1** în statul membru A trebuie să declare expediere cu statul membru de destinație B (valoarea bunurilor înaintea prelucrării).

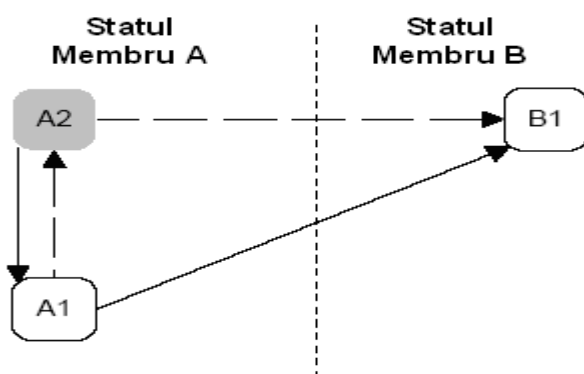
- **B1** în statul membru B trebuie să declare introducere cu statul membru de expediere A (valoarea bunurilor înainte de prelucrare) și expediere cu statul membru de destinație C (valoarea bunurilor după prelucrare).
- **C1** în statul membru C trebuie să declare introducere cu statul membru de expediere B (valoarea bunurilor după prelucrare).

Notă: Declarația este întocmită de către **A1** și **C1** folosind codul de tranzacție **1**, nu sub codurile **4** și **5**, care se folosesc pentru prelucrarea bunurilor, deoarece are loc un transfer al proprietății (**C1** devine proprietarul bunurilor, în timp ce **A1** nu mai are niciun drept de proprietate asupra lor). **B1** în statul membru B va declara introducerea de bunuri sub codul de natura tranzacției **4.2** iar expedierea de produse prelucrate sub codul de natura tranzacției **5.2**.

PRELUCRAREA BUNURILOR: ÎN STATUL MEMBRU AL VÂNZĂTORULUI (DOUĂ STATE MEMBRE)

A1 vinde bunurile către **B1**. **A1** trimite mai întâi bunurile lui **A2** în statul membru A în vederea prelucrării (prelucrarea are loc în numele lui **A1**). După prelucrare, bunurile sunt trimise către **B1** în statul membru B. Produsul finisat este livrat către **B1**. **A2** emite factură către **A1** pentru costul prelucrării.

Expedierea bunurilor din **A1** către **A2** este o tranzacție națională între **A1** și **A2** în statul membru A.

În acest caz, există o declarație Intrastat pentru mișcarea A2-B1:

- **A1** în statul membru A trebuie să declare expediere cu statul membru de destinație B (valoarea bunurilor după prelucrare).
- **A2** în statul membru A nu are nimic de declarat.
- **B1** în statul membru B trebuie să declare introducere cu statul membru de origine A (valoarea bunurilor după prelucrare).

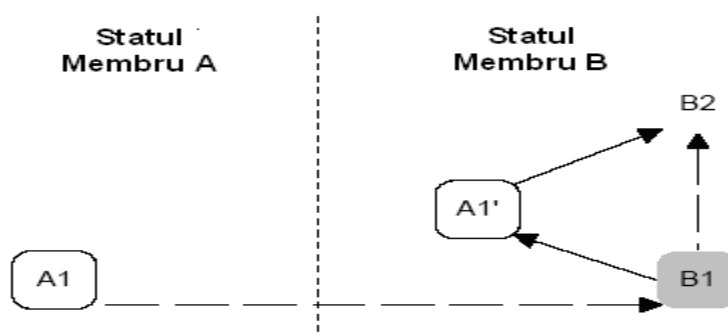
Notă: Declarația este întocmită de către **A1** și **B1** folosind codul de tranzacție **1**, nu sub codurile **4** și **5**, care se folosesc pentru prelucrarea bunurilor, deoarece are loc un transfer al proprietății (**B1** devine proprietarul bunurilor, în timp ce **A1** nu mai are niciun drept de proprietate asupra lor).

PRELUCRAREA BUNURILOR: ÎN STATUL MEMBRU AL CUMPĂRĂTORULUI (DOUĂ STATE MEMBRE)

A1 vinde bunurile către **B2** în statul membru B. **A1** vinde mai întâi bunurile lui **B1** în statul membru B, în vederea prelucrării (prelucrarea are loc în numele lui **A1**). După prelucrare, bunurile sunt trimise către **B2** în statul membru B.

În acest caz, **A1** nu poate utiliza regula de simplificare (după prelucrare, bunurile nu părăsesc țara unde a fost furnizat serviciul). Proprietarul bunurilor **A1** trebuie să fie înregistrat în scopuri fiscale în statul membru unde serviciul este furnizat de fapt (statul membru B). Acest lucru poate fi realizat prin înregistrare directă sau prin numirea unui reprezentant fiscal. Vom numi reprezentantul fiscal sau persoana înregistrată direct pentru TVA în statul membru B, **A1'**. Produsul finisat este livrat către **B2**. **B1** emite factură către **A1'** pentru costul prelucrării.

Tranzacțiile între B1- A1' și A1'-B2 sunt *tranzacții naționale*.

În acest caz, se întocmește declarație Intrastat pentru mișcarea A1-B1:

- **A1** în statul membru A trebuie să declare expediere cu statul membru de destinație B (valoarea bunurilor înaintea prelucrării).
- **A1'** în statul membru B trebuie să declare introducere din statul membru de expediere A (valoarea bunurilor înaintea prelucrării).
- **B1** în statul membru B nu are nimic de declarat.
- **B2** în statul membru B nu are nimic de declarat.

Notă: Declarația este întocmită de către **A1** și **A1'** folosind codul de tranzacție **1**, nu sub codurile **4** și **5**, care se folosesc pentru prelucrarea bunurilor, deoarece are loc un transfer al proprietății (**B2** devine proprietarul bunurilor, în timp ce **A1** nu mai are niciun drept de proprietate asupra lor).

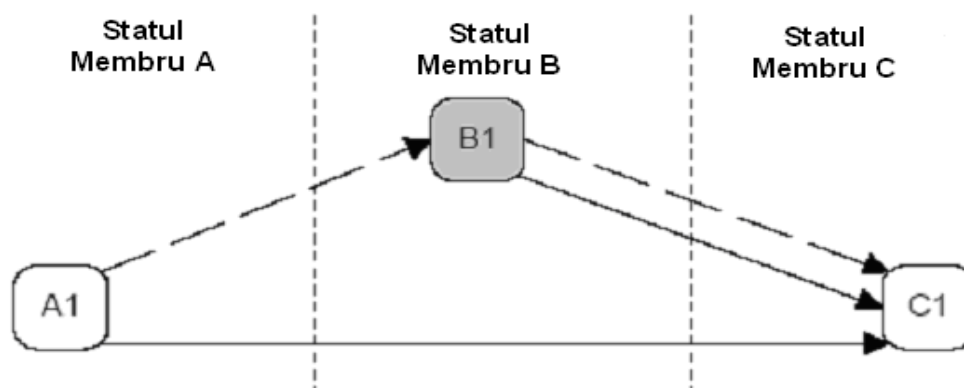
Prelucrarea bunurilor făcută în numele cumpărătorului

Clientul îi cere furnizorului străin să trimită bunurile unui prelucrător; prelucrarea bunurilor este făcută în numele cumpărătorului.

PRELUCRAREA BUNURILOR: NICI ÎN STATUL MEMBRU AL CUMPĂRĂTORULUI, NICI ÎN STATUL MEMBRU AL VÂNZĂTORULUI (TREI STATE MEMBRE)

C1 cumpără bunuri de la **A1**. **C1** îi cere lui **A1** să trimită aceste bunuri către **B1** în statul membru B, în vederea prelucrării (prelucrarea este făcută în numele lui **C1**). După prelucrare, bunurile sunt trimise în statul membru C.

Aici, mișcările bunurilor pentru **A1** și **C1** sunt supuse regulilor care se aplică în cazul mișcărilor de bunuri intra-comunitare.

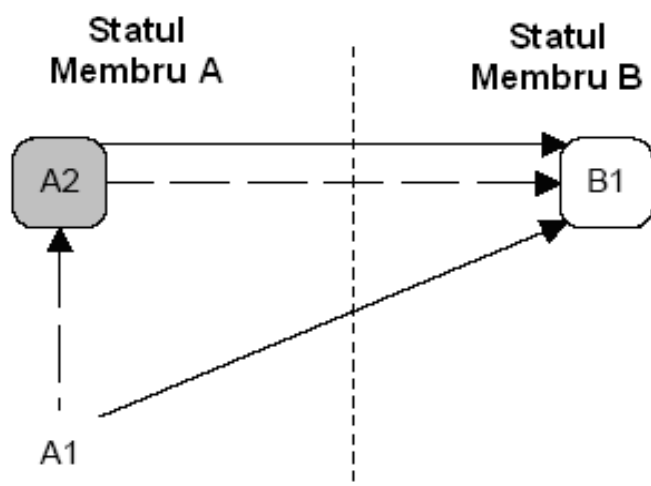
În acest caz, există o declarație Intrastat pentru mișcările A1-B1 și B1-C1:

- **A1** în statul membru A trebuie să declare expediere cu statul membru de destinație B (valoarea bunurilor înainte de prelucrării).
- **B1** în statul membru B trebuie să declare introducere cu statul membru de expediere A (valoarea bunurilor înainte de prelucrare) și expediere cu statul membru de destinație C (valoarea bunurilor după prelucrare).
- **C1** în statul membru C trebuie să declare introducere cu statul membru de expediere B (valoarea bunurilor după prelucrare).

NB: Declarația este întocmită de către **A1** și **C1** folosind codul de tranzacție **1**, nu sub codurile **4** și **5**, care se folosesc pentru prelucrarea bunurilor, deoarece are loc un transfer al proprietății (**C1** devine proprietarul bunurilor, în timp ce **A1** nu mai are niciun drept de proprietate asupra lor). **B1** va completa declarația Intrastat utilizând codurile de natura tranzacției **4.2** și respectiv **5.2**.

PRELUCRAREA BUNURILOR: ÎN STATUL MEMBRU AL VÂNZĂTORULUI (DOUĂ STATE MEMBRE)

B1 cumpără bunuri de la **A1**. **B1** îi cere lui **A1** să trimită aceste bunuri către **A2** în statul membru A, în vederea prelucrării (prelucrarea este făcută în numele lui **B1**). După prelucrare, bunurile sunt trimise în statul membru B.

În acest caz, se întocmește declarație Intrastat pentru mișcarea A2-B1:

- **A1** în statul membru A nu are nimic de declarat.

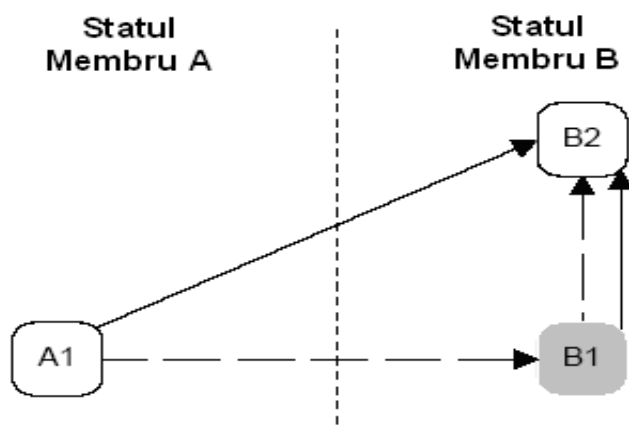
- **A2** în statul membru A trebuie să declare expediere cu statul membru de destinație B (valoarea bunurilor după prelucrare).
- **B1** în statul membru B trebuie să declare introducere cu statul membru de expediere A (valoarea bunurilor după prelucrare).

Notă: Declarația este întocmită de către **A2** și **B1** folosind codul de tranzacție **1**, nu sub codurile **4** și **5**, care se folosesc pentru prelucrarea bunurilor, deoarece are loc un transfer al proprietății (**B1** devine proprietarul bunurilor, în timp ce **A1** nu mai are niciun drept de proprietate asupra lor).

PRELUCRAREA BUNURILOR: ÎN STATUL MEMBRU AL CUMPĂRĂTORULUI (DOUĂ STATE MEMBRE)

B2 cumpără bunuri de la **A1** în statul membru A. **B2** îi cere lui **A1** să trimită aceste bunuri către **B1** în statul membru B, în vederea prelucrării (prelucrarea este făcută în numele lui **B2**). După prelucrare, bunurile sunt trimise către **B2**. **B1** facturează serviciul pentru **B2**.

Tranzacția între **B2** și **B1** este o tranzacție națională. **B1** facturează serviciul pentru **B2**.

În acest caz, se întocmește declarație Intrastat pentru mișcarea A1-B1:

- **A1** în statul membru A trebuie să declare expediere cu statul membru de destinație B (valoarea bunurilor înaintea prelucrării).
- **B1** în statul membru B nu trebuie să declare nimic.

- **B2** în statul membru B trebuie să declare introducerea cu statul membru de expediție A (valoarea bunurilor înainte de prelucrare).

Notă: Declarația este întocmită de către **A1** și **B2** folosind codul de tranzacție **1**, nu sub codurile **4** și **5**, care se folosesc pentru prelucrarea bunurilor, deoarece are loc un transfer al proprietății (**B2** devine proprietarul bunurilor, în timp ce **A1** nu mai are niciun drept de proprietate asupra lor).